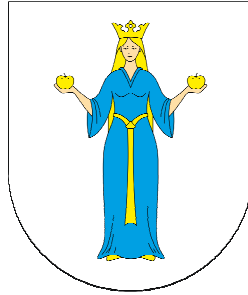

GMINA LUBNIEWICE

PROGNOZA

**ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE
USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO DLA ZAŁOŻENIA PAŁACOWEGO
W MIEJSCOWOŚCI ROGI**

Opracowała: mgr inż. Maria Ziemiecka
mgr inż arch. Zofia Cytryna

Architec

**Pracownia Architektoniczno-Urbanistyczna
ARCHITEC Zofia Cytryna
ul. Obrońców Pokoju 69/6, 66-400 Gorzów Wlkp.**

Lubniewice 2019/2022 rok

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP	4
1.1. Podstawy formalno-prawne opracowania prognozy i powiązania z innymi dokumentami	4
1.2. Cel i zakres prognozy	5
1.3. Metodyka i materiały wejściowe uwzględnione przy sporządzaniu prognozy	7
2. OPIS STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	10
3. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	39
3.1. Ocena stanu zasobów środowiska przyrodniczego	39
3.2. Ocena zagrożeń, odporności na degradację i zdolności do regeneracji	47
3.3. Ocena tendencji zmian w środowisku przy braku realizacji ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	50
4.1. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i ich wpływ na poszczególne elementy środowiska	50
4.2. Ocena zgodności ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym	58
4.3. Ocena zgodności z przepisami szczególnymi i przepisami prawa miejscowego w zakresie ochrony środowiska	60
4.4. Ocena ochrony zasobów i walorów środowiska kulturowego	61
4.5. Ocena skuteczności ochrony bioróżnorodności	61
5. OCENA PROPONOWANYCH W PROJEKCIE PLANU WARUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW WYNIKAJĄCYCH Z POTRZEB OCHRONY ŚRODOWISKA	61
6. OCENA ZAGROŻEŃ DLA ŚRODOWISKA, W TYM WPŁYWU NA ZDROWIE LUDZI, MOGĄCYCH POWSTAĆ NA TERENIE OBJĘTYM USTALENIAMI PLANU I W ZASIĘGU JEGO ODDZIAŁYWANIA, W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU	62
7. OCENA POTENCJALNYCH SKUTKÓW TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	64
8. MOŻLIWE ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	64
9. PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	64
12. PROGNOZA SKUTKÓW WPŁYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO, WNIOSKI	65
13. STRESZCZENIE PROGNOZY W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	66

SPIS RYSUNKÓW

- Rys. 1. Położenie terenu objętego planem na tle siedziby gminy.
- Rys. 2. Fragment Mapy Podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne z oznaczeniem położenia terenu objętego opracowaniem
- Rys. 3. Mapa litogenetyczna Polski 1:5000. Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy
- Rys. 4. Mapa geologiczna Polski 1:500000. Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy
- Rys. 5. Zasięgi GZWP w odniesieniu do granic gminy Lubniewice.
- Rys. 6. Zasięgi JCWPd w odniesieniu do granic gminy Lubniewice.
- Rys. 7. Podział obszaru w dorzeczu Odry na zlewnie w odniesieniu do granic gminy Lubniewice
- Rys. 8. Przestrzenny rozkład wartości wybranych parametrów meteorologicznych w Polsce w 2018 roku
- Rys. 9. Miejscowość Rogi - mapa z 1940 roku. (Maria Żuk-Piotrowska, XII 2012 - Gminna ewidencja zabytków).
- Rys. 10. Granica ochrony prawnej zespołu folwarcznego położonego w miejscowości Rogi wpisanego do rejestru zabytków
- Rys. 11. Dawna oficyna w zespole folwarcznym w miejscowości Rogi
- Rys. 12. Dawna stajnia z mieszkaniem w zespole folwarcznym w miejscowości Rogi
- Rys. 13. Dawna stajnia z wozownią w zespole folwarcznym w miejscowości Rogi (fot. Maria Żuk-Piotrowska, XII 2012 - Gminna ewidencja zabytków).
- Rys. 14. Pałac Rogi.
- Rys. 15. Pałac Rogi wraz z fragmentem parku.
- Rys. 16. Granica ochrony prawnej Parku przypałacowego położonego w miejscowości Rogi wpisanego do rejestru zabytków
- Rys. 17. Park przy pałacu w Rogach.
- Rys. 18. Park przy pałacu w Rogach od frontu.
- Rys. 19. Park przy pałacu w Rogach od strony jeziora.
- Rys. 20. "Cmentarz rodowy"
- Rys. 21. Legenda o jez. Zofiówka, tablica informacyjna na szlaku Lubniewickich legend.
- Rys. 22. Zasięg obszarów przekroczenia poziomu docelowego stężenia B(a)P określonego ze względu na ochronę zdrowia w województwie lubuskim w 2018 roku

SPIS TABEL

Tabela 1. Ocena stanu środowiska i zmian po realizacji dokumentu.

Tabela 2. Ocena wpływu przyjęcia dokumentu na poszczególne komponenty środowiska.

1. WSTĘP

Potrzeba opracowania prognozy do planu zagospodarowania przestrzennego wynika z:

- art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - wójt, burmistrz lub prezydent miasta „sporządza projekt planu miejscowego rozpatrując wnioski, o których mowa w pkt 1, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko” oraz
- art. 51 ust. 1 w związku z art. 46 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - „organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub 47, sporządza prognozę oddziaływania na środowisko”.

Przedmiotem niniejszego opracowania, jest prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze, jakie mogą wywołać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzonego na podstawie uchwały Nr XX/159/2016 z dnia 27 października 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla założenia pałacowego w miejscowości Rogi, zmienionej uchwałą Nr XXXVI/229/2022 Rady Miejskiej w Lubniewicach z dnia 20 czerwca 2022 (która ograniczyła zakres obszaru objętego planem - wykluczyła teren objęty decyzją administracyjną ZRID - zezwoleniem na realizację inwestycji drogowej).

Obszar objęty planem (powierzchnia po zmianie - ok. 33,69 ha) położony jest w powiecie sulęcińskim, w Gminie Lubniewice, w miejscowości Rogi.

Wieś została założona w roku 1773 i od 1820 r. do roku 1945 r. należała do rodziny von Waldow Reitzenstein. Na jej zlecenie powstało wiele obiektów obecnie wpisanych do rejestru zabytków, do najważniejszych należy: pałac zbudowany w latach 1906 - 1911, zespół folwarczny oraz park przy pałacu.

1.1. Podstawy formalno-prawne opracowania prognozy i powiązania z innymi dokumentami

Niniejsza prognoza została opracowana w wyniku umowy pomiędzy Gminą Lubniewice, a Pracownią Architektoniczno-Urbanistyczną „ARCHITEC” Zofia Cytryna ul. Obrońców Pokoju 69/6 w Gorzowie Wlkp. zgodnie z zakresem określonym w uchwale Nr XX/159/2016 z dnia 27 października 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla założenia pałacowego w miejscowości Rogi, zmienionej dnia 20 czerwca 2022 r.

Prawidłowe przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko wymaga zastosowania przepisów innych ustaw i rozporządzeń, między innymi:

- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska;
- ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne
- ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- ustawy z dnia 28 września 1991 r, o lasach;
- ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;

- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku;
- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.
- ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
- ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Polskie przepisy o ocenach oddziaływania na środowisko stanowią realizację dyrektywy Unii Europejskiej dotyczącej ocen planów i programów – 2001/42/EC. Uwzględnia ona także Konwencję EKG ONZ: o ocenach w kontekście transgranicznym – tzw. Konwencja z Espoo oraz o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska – tzw. Konwencja z Aarhus.

Prognoza nawiązuje do opracowania ekofizjograficznego podstawowego dla tego terenu. Ponadto opracowano:

- prognozę sporządzoną na potrzeby projektu Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubuskiego wraz z planami zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka wojewódzkiego Zielona Góra i Gorzów Wlkp. (przyjętego uchwałą nr XLIV/667/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego dnia 23 kwietnia 2018 r. i opublikowanego w Dz. Urz. Woj. Lub. 2018.1163)
- prognozę sporządzoną na potrzeby projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lubniewice (przyjętego uchwałą Nr XXVI/192/2013 Rady Miejskiej w Lubniewicach dnia 28 lutego 2013 r.)

1.2. Cel i zakres prognozy

Celem prognozy jest ustalenie, jakie skutki dla środowiska przyrodniczego oraz jakości życia mieszkańców mogą wystąpić w wyniku realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 46 pkt 1 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko stanowi element procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami – lit. a,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy – lit. b,

- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania – lit. c,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko – lit. d,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym – lit. e.
- oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy – lit. f.

Artykuł 51 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy zawiera wymagania, aby prognoza oddziaływania na środowisko określała, analizowała i oceniała:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu – lit. a,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem – lit. b,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody – lit. c,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu – lit. d,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy - lit. e.

Artykuł 51 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy wymaga, aby prognoza przedstawiała:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – lit.a,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy – lit. b.

Artykuł 52 ust. 1 ww. ustawy określa, iż informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Artykuł 52 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, iż w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Zgodnie z art. 53 oraz art. 57 pkt 2 i art. 58 pkt 3 organ opracowujący projekt dokumentu (miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego) uzgadnia z właściwymi organami, zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko, tj. z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z wykonaną prognozą oddziaływania na środowisko następnie poddany jest opiniowaniu przez właściwe organy (art. 54 ust. 1). Ponadto organ opracowujący projekt dokumentu poprzez wyłożenie go do publicznego wglądu daje możliwość zapoznania się społeczeństwu z dokumentem planistycznym, a tym samym wnoszenia uwag i wniosków.

1.3. Metodyka i materiały wejściowe uwzględnione przy sporządzaniu prognozy

Przy sporządzaniu przedmiotowego opracowania wykorzystano metodę oceny skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze, składające się z:

- analizy środowiska przyrodniczego, przeprowadzonej w sposób kompleksowy metodami terenowymi i kameralnymi;
- oceny właściwej, przy użyciu podejścia systemowego.

Podstawowym założeniem opracowania jest traktowanie środowiska jako systemu, którego elementy są ze sobą wzajemnie powiązane i zachodzą między nimi określone relacje.

Wykorzystano również dostępne materiały kartograficzne, opracowania dotyczące środowiska przyrodniczego oraz dokumenty planistyczne terenu objętego opracowaniem oraz jego otoczenia, a w szczególności:

- Projekt uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla założenia pałacowego w miejscowości Rogi, wraz z załącznikiem – rysunkiem projektu planu na mapie w skali 1 : 1000.
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Lubniewice przyjętego uchwałą Nr XVI/125/2000 Rady Miasta i Gminy Lubniewice dnia 28.06.2000 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy

Lubniewice po zmianie uchwałą Nr XXVI/192/2013 Rady Miejskiej w Lubniewicach z dnia 28 lutego 2013 r.

- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla ww. terenu.
- Program ochrony środowiska dla gminy Lubniewice.
- Program ochrony środowiska dla Starostwa Sulęcińskiego.
- Dyspozycje wynikające z uzgodnień:

I. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim – znak: WZŚ.411.18.2017.JF z dn. 1 lutego 2017 r. – zgodnie z uzgodnieniem „Prognoza oddziaływania na środowisko”, obejmuje pełny zakres i stopień szczegółowości określony art. 51, z uwzględnieniem art. 52 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Jednocześnie, w opracowaniu tym, należy:

- dokonać oceny zgodności ustaleń dokumentu planistycznego z podstawowymi zasadami i normami zrównoważonego rozwoju, a także wskazaniem zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym,
- oszacować zasięg i stopień oddziaływania realizacji planowanych funkcji i zamierzeń na środowisko naturalne oraz ich wpływ na zdrowie i warunki życia ludzi,
- ocenić skuteczność rozwiązań przewidzianych w dokumencie planistycznym, pozwalających ograniczyć lub zminimalizować negatywne skutki realizacji tego dokumentu na środowisko, a także zaproponować dodatkowe rozwiązania, których wprowadzenie do dokumentu planistycznego przyczyni się do poprawy jego jakości,
- dokonać oceny, czy w wyniku powiązań funkcjonalno-przestrzennych pomiędzy analizowanym terenem, a jego otoczeniem, wystąpi oddziaływanie skumulowane związane z planowanym zagospodarowaniem terenu, uchwalonymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz istniejącymi lub planowanymi do realizacji przedsięwzięciami.

W prognozie oddziaływania na środowisko należy w związku z powyższym przedstawić szczegółowe informacje dotyczące w szczególności:

- wpływu ustaleń dokumentu planistycznego na zadrzewienia, zakrzewienia i tereny leśne, a także, jakie rozwiązania przyjęto w planie miejscowym dotyczące zagospodarowania terenów zieleni, aby pełniły funkcje publiczne oraz tworzyły powiązany system z przyległymi obszarami o tym charakterze;
- wpływu realizacji ustaleń planu miejscowego na wzrost poziomu zanieczyszczeń emitowanych do powietrza oraz hałasu;
- oddziaływania na wody powierzchniowe (jezioro Rogi) i podziemne, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu realizacji ustaleń planu miejscowego na wynikającą z art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2015 r. póź. 469) konieczność ochrony wód, aby osiągnąć cele środowiskowe, zdefiniowane w art. 38b ww. ustawy dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4 ww. ustawy, a także poprawa

- jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych;
- istotnych, z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, przewidywanych znaczących oddziaływań na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2016 r., późn. zm. 2134, ze zmianami), zlokalizowane na terenie gminy Lubniewice;
 - wpływu realizacji ustaleń planu miejscowego na glebę;
 - wpływu realizacji ustaleń planu miejscowego na klimat, a także, w jakim stopniu te ustalenia będą zapobiegać ekstremalnym zjawiskom klimatycznym;
 - uwzględnienia w ustaleniach planu miejscowego konieczności lokalizowania nowej zabudowy na obszarach o wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, przede wszystkim poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy;

Zakres oraz dokładność powyższych informacji powinien być dostosowany do zawartości i stopnia szczegółowości ustaleń dokumentu planistycznego.

II. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sulęcinie – pismo znak: NZ.420.P.7.2.2017 z dnia 25 stycznia 2017 r. - wg uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości „Prognoza oddziaływania na środowisko” objąć ma pełny zakres i stopień szczegółowości określony art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem, aby:

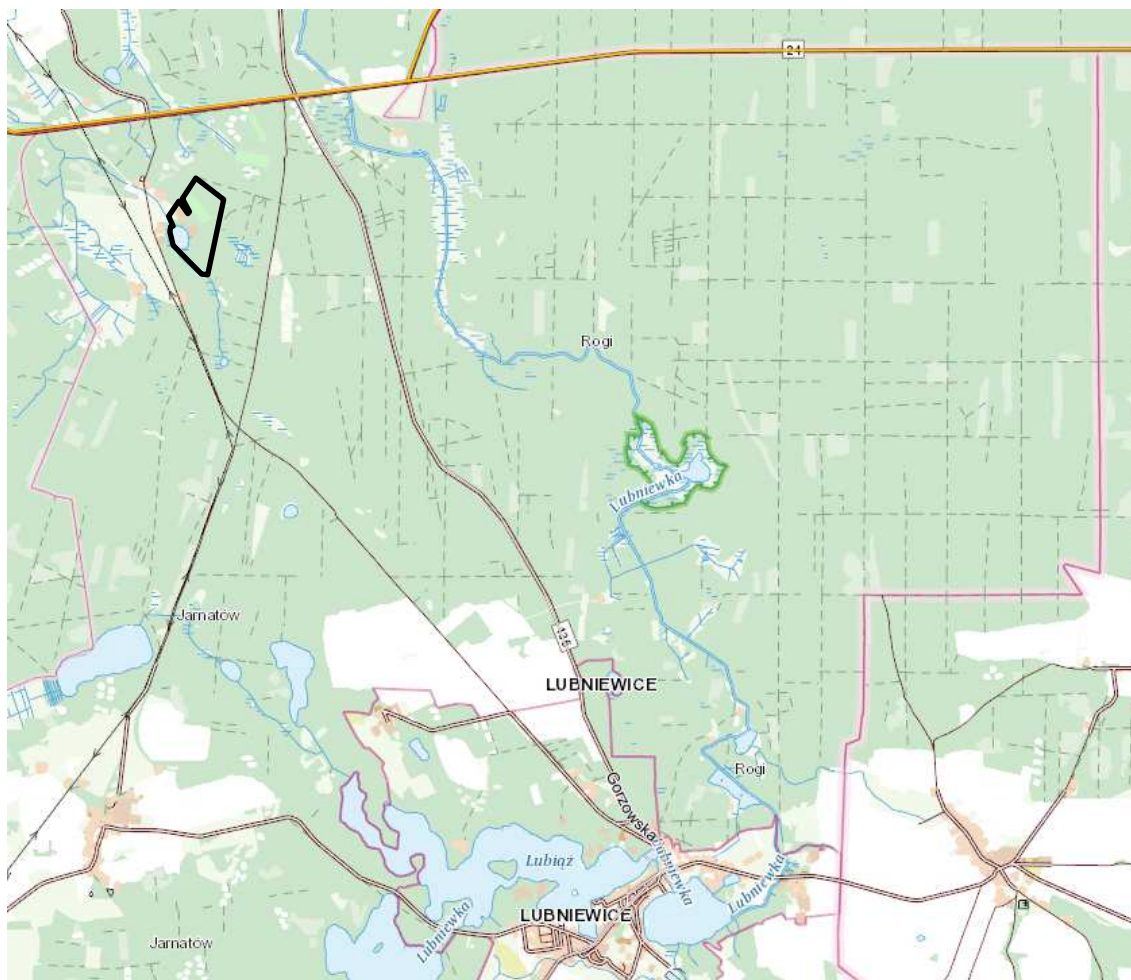
- kierować się zdrowiem i komfortem ludzi zamieszkujących obszary sąsiadujące z mającym powstać przedsięwzięciem,
- mieć na uwadze zdrowie i życie ludzi na etapie budowy i użytkowania inwestycji.
- uwzględnić ochronę przed hałasem,
- uwzględnić ochronę przed emisją zanieczyszczeń,,
- uwzględnić ochronę zapewniającą czystość powietrza i wód.

2. OPIS STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

POŁOŻENIE

Gmina Lubniewice zajmuje łącznie powierzchnię 12944 ha. Siedzibą gminy jest miasto Lubniewice, które jest największą jednostką osadniczą, położone malowniczo pomiędzy dwoma jeziorami Lubiąż i Krajnik oraz w pobliżu jeziora Lubniewsko największego w tej okolicy. Naturalnym bogactwem gminy Lubniewice są olbrzymie kompleksy leśne, które zajmują ok. 70 % powierzchni gminy. Porównując inne wskaźniki - województwo lubuskie (najbardziej zalesionym województwem w Polsce) wskaźnik lesistości wynosi tu 49,3% (GUS stan na 31.12.2017 r), w kraju - 29,6%.

Duże zalesienie, bogata szata roślinna, ciekawe okazy drzew i podszycia leśnego stanowią istotne elementy wpływający na atrakcyjność regionu. Lubniewice to miasto o charakterze turystyczno-wypoczynkowym o zasięgu ponadregionalnym. Gmina Lubniewice ma charakter leśny i leśno-rolniczy.

Rys. 1. Położenie terenu objętego planem na tle siedziby gminy.

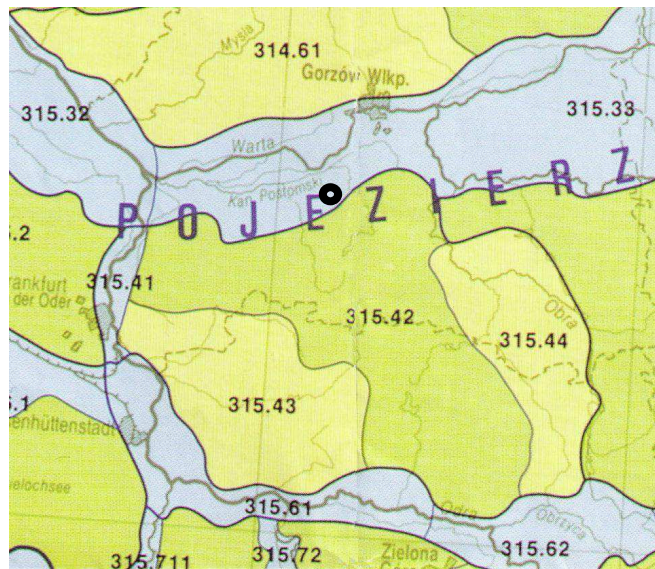
Teren będący przedmiotem opracowania o powierzchni około 33,69 ha położony jest w miejscowości Rogi, w północno-zachodniej części gminy Lubniewice, w rejonie opisanym współrzędną szerokości geograficznej północnej: N.52°34'13" i długości geograficznej wschodniej E.15°10'36". Rozciągłość terenu w kierunku E-W (wschód-zachód) wynosi około 989 563 m w kierunku N-S (północ-południe) 987 m.

GEOLOGIA I GEOMORFOLOGIA

Najniżej w obszarze planu położone są tereny przy jez. Rogi oraz ciek w części zachodniej i zachodnio-północnej terenu (32,8 m n.p.m.), najwyżej teren wznosi się w części przypałacowej (37,1 m n.p.m.). Deniwelacje są niewielkie rzędu 4,5 m, spadki są również niewielkie - największe pomiędzy poziomem pałacu a poziomem brzegu jeziora.

Sąsiedztwo obszaru objętego planu stanowią nieliczne pagórki z piasków eolitycznych o wysokości do 41 m n.p.m (po stronie wschodniej), oraz bardzo liczne zagłębienia chłonne wypełnione przeważnie torfem z okresu holocenu.

W materiale geologicznym przeważają piaski, żwiry i mułki rzeczne (pochodzenie - zlodowacenia północnopolskie).

Rys. 2 Fragment Mapy Podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne z oznaczeniem położenia terenu objętego opracowaniem. [J. Kondracki, 2002]

Według podziału Polski na jednostki fizyczno-geograficzne [J. Kondracki, 2002] (rys. 2) teren znajduje się na sandrach ostatniego zlodowacenia na granicy Pojezierza Łagowskiego (315.42) - obszaru Pojezierza Lubuskiego (315.4) oraz Doliny Dolnej Warty (315.331) w Kotlinie Gorzowskiej (315.33), w:

- megaregionie - Pozaalpejska Europa Środkowa
- prowincji - Niż Środkowoeuropejski,
- podprowincji - Pojezierza Południowobałtyckie.

Pojezierze Łagowskie – jest pagórkowatym terenem morenowym na wschód od Lubuskiego Przełomu Odry, na południe od Kotliny Gorzowskiej i na zachód od Bruzdy Zbąszyńskiej, sąsiadującym od południo-zachodu z Równiną Torzymską. Wznosi się na ogół powyżej 100 m n.p.m. a najwyższe wzgórze Bukowiec sięga 227 m, 119 m ponad zwierciadło przyległego od południa jeziora Ciecz. Występują tu liczne wzgórza morenowe, a ich podłoże stanowią sfałdowane warstwy trzeciorzędowe. Moreny Pojezierza Łagowskiego są przeważnie typu glacyjotektonicznego, tzn. powstały pod wpływem nacisku nasuwającego się lodowca na podłoże, przy czym uległy sfałdowaniu warstwy mioceńskie z pokładami węgla brunatnego. Na terenie pojezierza występują liczne pokłady węgla brunatnego. Wzgórza morenowe przecinają rynny z licznymi jeziorami, które jednak nie osiągają większych rozmiarów. Do największych należą: Niestysz (5 km², głęb. 39,5 m), Paklicko Wielkie (2 km², głęb. 23 m), Lubniewsko (2,4 km², głęb. 15,1 m) i Lubiąż (1,4 km², głęb. 12,8 m) oraz Ciecz (Trześniewskie) (1,7 km², głęb. 58,8 m) i Łagowskie (0,8 km², głęb. 13,5 m) i Malcz I i II (1,1 km²).

Pradolina natomiast powstała na przedpolu lądolodu, a płynąca w niej rzeka miała bieg równoległy do czoła lądolodu. Rzeki płynące pradolinami odprowadzały zarówno wody roztopowe od lądolodu, jak i wody rzeczne płynące z południa. Ponieważ najkrótszą drogę na północ zamykał lodowiec - wody te płynęły bądź na zachód, ku Atlantykowi i Morzu Północnemu (większa część - zgodnie z nachyleniem w tej części Europy w kierunku zachodnio północnym i północnym), bądź też na wschód, ku Morzu Czarnemu (mniejsza część). Rzeki te transportowały bardzo dużą ilość materiału, ich koryto miało charakter roztokowy (tj. akumulacja przeważała nad erozją, rzeka była płytka, miała wiele niestabilnych, równorzędnych koryt porozcinanych licznymi niezarośniętymi wyspami śródrzecznyymi). W takich warunkach wody płynące pradolinami dość dobrze się nagrzewały i w strefie klimatu peryglacjalnego skutecznie erodowały w podłożu scementowanym przez wieloletnią zmarzlinę (erozja termiczna), co powodowało systematyczne poszerzanie doliny. Szerokość pradolin w Dolinie Dolnej Warty osiąga szerokość 20 i więcej km. Charakteryzuje je płaskie, torfiaste lub piaszczyste dno, ograniczone stromymi nieraz krawędziami o wysokości do 30-50 m. W zboczach pradolin występują też (bardziej typowe dla otoczenia obszaru objętego planem) terasy wielokilometrowej szerokości.

https://www.szkolnictwo.pl/szukaj,Pradolina_Toru%C5%84sko-Eberswaldzka).

W Dolinie Dolnej Warty wyróżnić można dwa mikroregiony: podmokły, zmeliorowany taras zalewowy szerokości 8-10 km (tzw. Łęgi Nadwarciańskie) oraz piaszczysty, przeważnie zalesiony taras muszkowski (z którym graniczy Pojezierze Łagowskie).

Według podziału geomorfologicznego Niziny Wielkopolskiej (B. Krygowski, 1961) opracowywany obszar należy do regionu Wysoczyzny Lubuskiej (VII), z subregionem Pagórki Świebodzińsko-Sulęcińskie (VII2).

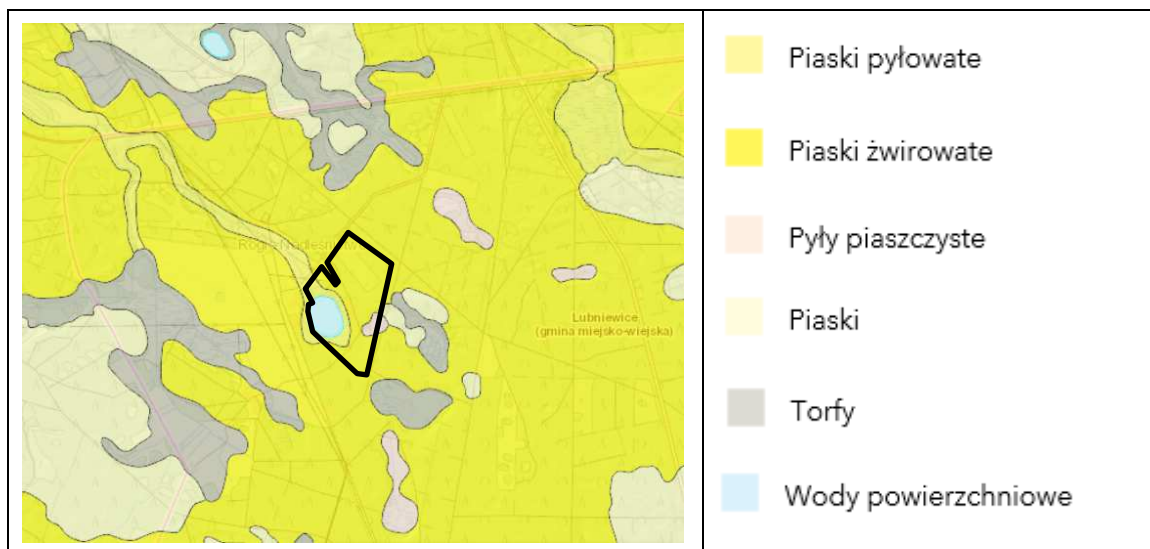
Z naturalnych procesów geodynamicznych zachodzących na tym obszarze trzeba wymienić przede wszystkim spływ powierzchniowy i liniowy oraz przesiąkanie i spływ podziemny. Przy czym intensywność tych procesów oraz

ich zasięg przestrzenny warunkowany jest charakterem opadów atmosferycznych i procesów roztopowych.

Teren objęty planem nie stanowi gruntów zagrożonych ruchami masowymi ziemi, nie stanowi też gruntów predysponowanych do ruchów masowych.

Obszar objęty planem nie jest położony na obszarze i terenie górniczym. Nie udokumentowano też występowania ważnych dla gospodarki złóż. Obszar ten nie obejmuje koncesja na poszukiwanie i rozpoznanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego.

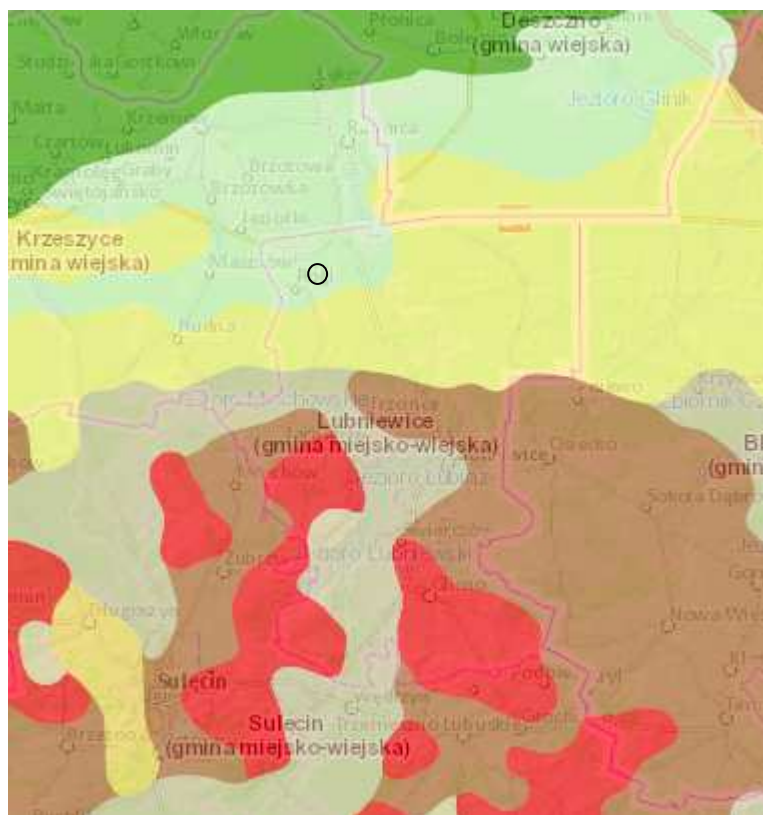
Region Lubniewic charakteryzuje się szczególnymi biowalorami, aby stać się uzdrowiskiem. Od 1971 roku podjęte zostały przez Katedrę i Zakład Higieny AWF w Warszawie pod kierunkiem A. Brodniewicza, kompleksowe badania przydatności Lubniewic do pełnienia tej funkcji. Badaniom poddano: warunki solarne, warunki meteorologiczno – klimatyczne, warunki higieniczne plaż i kąpielisk oraz ocenę stopnia czystości środowiska przyrodniczego. Osobno przeprowadzone badania wskazują na istnienie złóż solankowych i borowin. Uzyskane wyniki wielostronnych badań dowodzą, iż Lubniewice oprócz znakomych warunków turystycznych i wypoczynkowych, higieniczno – sanitarnych posiadają wielkie możliwości rozwinięcia lecznictwa klimatyczno – zdrojowego. Niezależnie od rozwinięcia aeroterapii (czyste powietrze, obfitość tlenu, fitoncydów i olejków eterycznych) oraz helioterapii, istnieją także sprzyjające warunki do stosowania kąpeli solankowych i borowinowych a szczególnie kinezyterapii terenowej. Nizinny klimat Lubniewic przedstawia dla większości mieszkańców Polski jeszcze tę korzyść, iż nie wymaga on dłuższej aklimatyzacji. (*Program ochrony środowiska dla gminy Lubniewice na lata 2018-2021 Z PERSPEKTYWĄ NA LATA 2022-2025 - uchwała Nr XLIV/321/2018 Rady Miejskiej w Lubniewicach Z dnia 23 sierpnia 2018 roku*).

Rys. 3. Mapa litogenetyczna Polski 1:5000. Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy

Mapa litogenetyczna przedstawia litologię i utworów występujących na powierzchni terenu. Większość utworów występujących w obszarze objętym planem ma pochodzenie rzeczne, wyłącznie torfy - bagienne.

W okolicy granic opracowania występują torfy (nie są zakwalifikowane jako złoża perspektywiczne).

- Piaski, żwiry i mułki rzeczne; Złodowacenia północnopolskie;
- Piaski eoliczne, lokalnie w wydmach; Czwartorzęd;

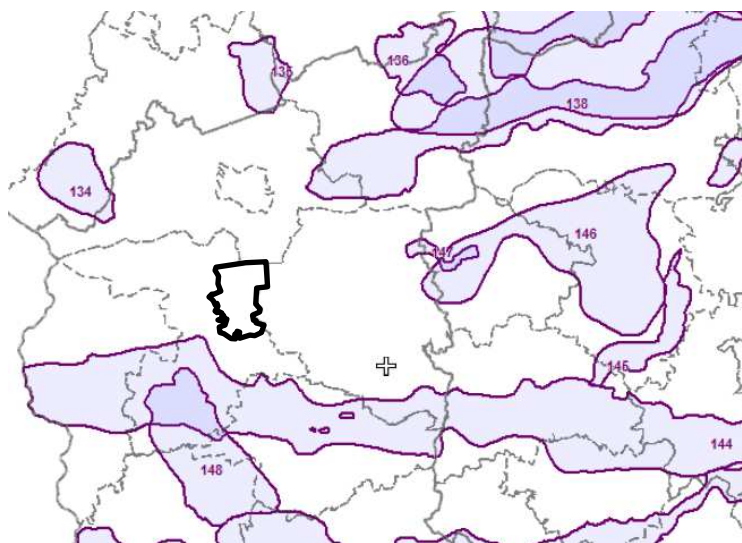
Rys. 4. Mapa geologiczna Polski 1:500000. Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy

HYDROGEOLOGIA

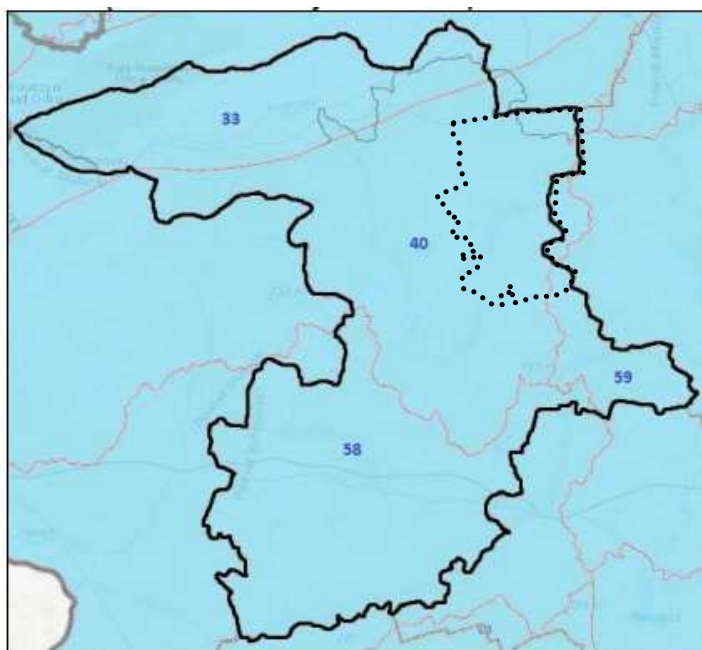
Obszar gminy jest pochylony w kierunku północnym i północno - zachodnim. Północne rejony charakteryzują się monotonią krajobrazu równiny erozyjno-akumulacyjnej. Środkiem przebiega forma dolinna Lubniewki. Urozmaiceniem tego terenu są wydmy wałowe. Istotną cechą tego obszaru jest występowanie zróżnicowanych form wytopiskowych, w postaci zagłębień bezodpływowych. Wykształcenie utworów podczwartorzędowych ma o tyle znaczenie dla realizacji funkcji planistycznych, że związane są z nim poziomy wodonośne i zbiorniki wód podziemnych. Strop utworów trzeciorzędowych zbudowany jest z osadów neogenu (miocen), wykształconych w postaci piasków różnoziarnistych (lokalnie ze żwirem). Wody podziemne w utworach trzeciorzędu, ze względu na znaczną głębokość ich występowania (60-180 m p.p.t.), mają przeważnie charakter podrzędny w stosunku do użytkowych

poziomów wodonośnych czwartorzędu. Tylko w rejonie rozciągającym się wąskim pasem na północ od Jeziora Lubniewice - od Miechowa przez Jarnatów do Lubniewic - trzeciorzędowy poziom wodonośny występujący na głębokości 70-100 m, jest głównym poziomem użytkowym. Wydajności z poszczególnych otworów ujmujących warstwy trzeciorzędowe są zróżnicowane i sięgają zazwyczaj od 10 do 50 m³/h. Płytko zalegające wody podziemne są miejscami dość silnie zanieczyszczone. Dotyczy to głównie obszarów i otoczenia miejscowości, w których brak jest kanalizacji sanitarnej. Na obszarze opracowania nie stwierdzono występowania źródeł. Głębokość zalegania wód podziemnych pierwszego poziomu nawiązuje w zarysie podstawowym do ukształtowania powierzchni terenu, naśladując w złagodzonej formie jego kształt

Tren objęty opracowaniem występuje w jednostce hydrogeologicznej o potencjalnej wydajności studni 50-70 m³/h (w enklawie - otoczony większym obszarem o wydajności mniejszej niż 30 m³/h). Zasoby dyspozycyjne jednostki są mniejsze niż 100 m³/24h.km². Piętra wodonośne są połączone czwartorzędowe i trzeciorzędowe. Ich jakość została oceniona jako średnia, wymagająca uzdatniania z uwagi na przekroczenie normy dla wody pitnej w zakresie ilości Manganu. Średnia odporność na zanieczyszczenia głównego poziomu wodonośnego, w części zaś niska odporność - na gruntach o ograniczonej dostępności (tereny leśne). Nie stwierdzono ognisk zanieczyszczeń wód. Główne poziomy wodonośne występują na rzędnej 30-35 n.p.m. spływ wód w kierunku północnym z nieznacznym odchyleniem na zachód. Poziom wód gruntowych na terenie objętym opracowaniem schodzi od 3 m pod poziomem terenu do poziomu terenu miejscami (w miejscach występowania wód powierzchniowych, terenów podmokłych i zagłębień terenu - głównie na terenach leśnych). Przepuszczalność gruntów w większości jest średnia, w niewielkim zakresie występują grunty antropogeniczne (w rejonie lokalizacji pałacu) o zróżnicowanej przepuszczalności. W rejonie cieką (Dopływ do jez. Rogi) grunty o łatwej przepuszczalności.

Rys. 5. Zasięgi GZWP w odniesieniu do granic gminy Lubniewice.

Rys. 6. Zasięgi JCWPd w odniesieniu do granic gminy Lubniewice.

Cały obszar gminy Lubniewice położony jest też poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych – rys. nr 5.

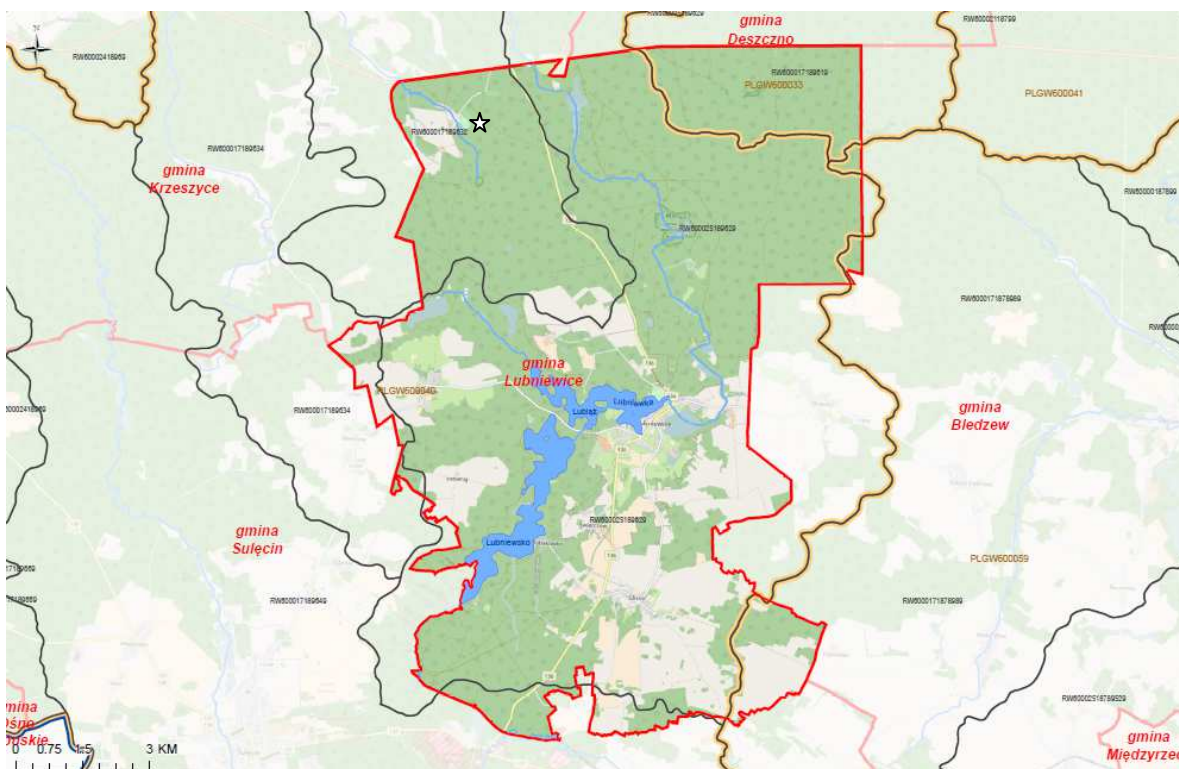
W granicach gminy występują fragmentami 2 JCWPd – Jednolite Części Wód Podziemnych (nr 40 i 59). Teren objęty planem położony jest w części obszaru nr 40 oznaczonej Europejskim kodem JCWPd - **GW600040** – rys. nr 6.

Według Programu ochrony środowiska dla gminy Lubniewice na lata 2018-2021 Z PERSPEKTYWĄ NA LATA 2022-2025, zasoby eksploatacyjne w sumie wynoszą około 750 m³/d. Zużycie wody w Gminie Lubniewice ogółem wyniosły 106,3 dam³ (dekametr) w ciągu roku (tj. 291,23 m³/d).

WODY POWIERZCHNIOWE

Gmina Lubniewice położona jest w dorzeczu Odry, w rejonie wodnym Warty, obejmuje 6 zlewni, przy czym teren objęty planem, w całości położony jest w zlewni rzeki Dopływu z Jez. Rogi (RW600017189632 - Jednolita Część Wód Powierzchniowych – Rzek), zwyczajowo zwanej Trzepielinką) - Rys. 7.

Cały obszar gminy położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, nie jest też zagrożony wodami powodziowymi występującymi raz na 500 lat o prawdopodobieństwie wystąpienia 0,2, ani nie jest zagrożony powodzią w przypadku przerwania wałów powodziowych.

Rys. 7. Podział obszaru w dorzeczu Odry na zlewnie w odniesieniu do granic gminy Lubniewice (teren objęty planem oznaczony gwiazdką) (źródło: RZGW w Poznaniu)

GLEBY

W obszarze opracowania występują gleby rdzawe i brunatne. Podłożem dla tych gleb są osady piaszczyste o zmiennej miąższości: piaski, żwiry i mułki rzeczne zlodowacenia północnopolskiego.

Na tym podłożu rozwinęły się gleby słabsze dające podstawę nieco uboższym biologicznie ekosystemom - niskich klas bonitacyjnych: RV i nieużytki.

Istotnym uwarunkowaniem dla obszaru objętego planem jest przesuszenie gleb. Często występujące susze atmosferyczne prowadzą do stepowania terenu. Prognozowana wilgotność gruntu jest mniejsza niż 0,15 l/m³ gleby. W danym rejonie 0,13 l/m³ gleby.

W obszarze opracowania największą część zajmują lasy ok. 69 % powierzchni terenu. Następnie grunty przekształcone - około 13% (Bz, B, Ba, Bi i dr) i wody (około 12%). Grunty rolne stanowią około 6 % powierzchni terenu objętego opracowaniem w części są zabudowane.

KLIMAT

Ziemia Lubuska należy do regionu klimatycznego lubusko-dolnośląskiego. Klimat na północy województwa, w pasie pradoliny Noteci i Warty, ma charakter przejściowy między chłodnym i dość wilgotnym regionem pomorskim, a cieplejszą i suchszą częścią środkową i południową regionu lubusko-dolnośląskiego.

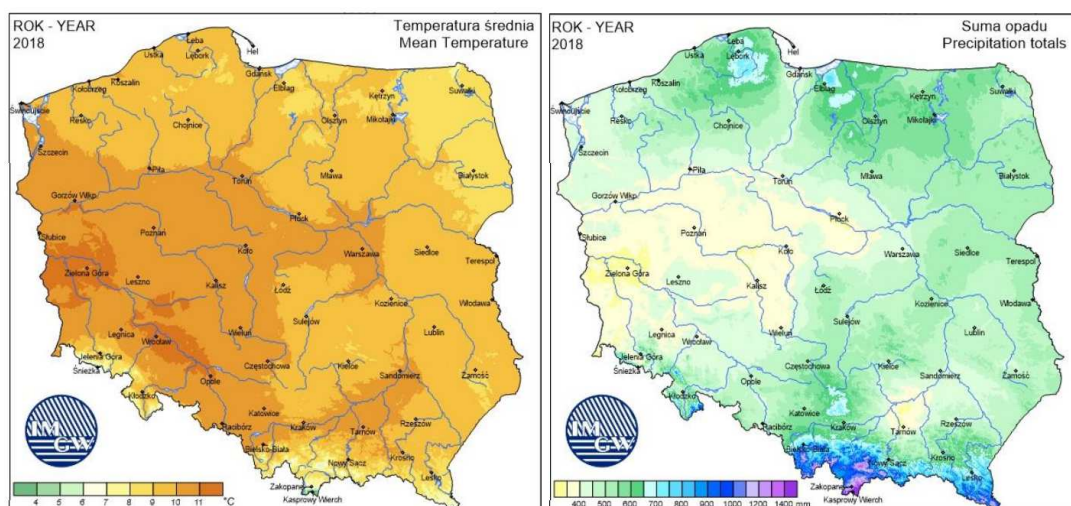
Region zaliczany jest do najcieplejszych w kraju - w Słubicach znajduje się tzw. „polski biegun ciepła”, gdzie notowane są najwyższe maksymalne temperatury w Polsce - absolutne maksimum 30 lipca 1994 r. wyniosło 39,5°C Średnia temperatura roczna z wielolecia jest wysoka i na prawie całym obszarze województwa wynosi około 9,0°C Średnia temperatura stycznia wynosi od -0,8°C do 0,1°C, a lipca 18,8-19°C. Średnia roczna suma opadów atmosferycznych wynosi 586 mm i występuje duże zróżnicowanie opadów na terenie województwa (od około 530 mm do niemal 700 mm na południu). Pokrywa śnieżna utrzymuje się przez około 40 dni w roku w zachodniej części regionu i około 50 dni w części wschodniej. Przeważają wiatry zachodnie i południowo-zachodnie (35-38%)

Według danych Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej na obszarze województwa lubuskiego, a zwłaszcza w jego centralnej części, w 2018 roku średnia temperatura powietrza należała do najwyższych w skali kraju. Podobna sytuacja dotyczy maksymalnej temperatury dobowej w roku o prawdopodobieństwie wystąpienia 5%, której najwyższe w Polsce wartości zarejestrowano w zachodniej części województwa lubuskiego - Rys. 8.

Biorąc pod uwagę klimat – obszar gminy leży na pograniczu dwóch dzielnic klimatyczno-rolniczych, bydgoskiej – północne rejony gminy i lubuskiej południowe rejony gminy. Dzielnic lubuska jest cieplejsza.

Dni mroźnych jest tu zaledwie 30, a liczba dni przymrozkowych spada poniżej 100. Wiatry są silne, opady stosunkowo duże 570-650 mm. Okres wegetacyjny długi od 215 do 220 dni. W bilansie rocznym dominują na terenie wiatry z kierunku zachodniego i południowego, co ma znaczny wpływ na temperatury i klimat w poszczególnych porach roku.

Klimat gminy Lubniewice jest względnie łagodny i ciepły, ale niezbyt wilgotny. Często spotyka się tu opóźnioną wiosnę i dłuższą cieplejszą jesień oraz mało śnieżną zimę.

Rys. 8. Przestrzenny rozkład wartości wybranych parametrów meteorologicznych w Polsce w 2018 roku (źródło: www.pogodynka.pl / IMGW-PIB)

Na klimat terenu objętego planem wpływa położenie blisko jez. Rogi, miejscowo występujące wysokie poziomy wód gruntowych, oraz lasy. Drzewostany wpływają na większą wilgotność, opady (hamują spływ magazynując wodę w ściółce leśnej), temperaturę (łagodzą dobowe i roczne skrajne wartości temperatury – średnia roczna nieznacznie niższa ok. 1 °C), promieniowanie (stonowane oświetlenie), wiatr (ograniczają prędkość; ułatwiają przewietrzanie terenu wzmagając turbulencję i osłabiając tworzenie się zastoisk zimnego powietrza; wiatr wnika na ok. 50 m do zwartego drzewostanu z okrajkiem a na 250 m do rozrzedzonego drzewostanu bez okrajka). Na kształtowanie warunków klimatycznych tego regionu mają bezpośredni wpływ również wody jeziora w zakresie regulacji zmian temperatury oraz podnoszenia wilgotności powietrza.

Z wilgotnością związane jest występowanie mgieł, przy czym wyraźnie uzależnione jest od warunków lokalnych. Zjawiska te występują najczęściej w porze jesiennej.

Na podstawie analizy średniej wieloletniej temperatury powietrza na obszarze Polski, w II połowie XX w. wyróżnia się wyraźne ocieplenie, począwszy od lat 80-tych. Wskazują na to dane dla 28 wybranych stacji meteorologicznych.

Stwierdzono przyrost częstości występowania ekstremalnych warunków termicznych, zarówno skrajnie wysokiej temperatury maksymalnej i minimalnej dobowej, skrajnie niskiej temperatury dobowej, występowanie dób tropikalnych. Obserwuje się nasilenie dynamiki zmian termicznych w kraju. Niekorzystne zjawiska termiczne ujawniające się od lat 90. XX w. (uciążliwe dla ludności, środowiska i gospodarki) to: dotkliwe fale upałów (dni z maksymalną temperaturą dobową powietrza $\geq 30^{\circ}\text{C}$ utrzymującą się, przez co najmniej 3 dni), dni upalne (z temperaturą maksymalną $\geq 30^{\circ}$), z najdłuższymi ciągami dni upalnych trwającymi ≥ 17 dni.

Na większości obszaru Polski obserwuje się tendencje spadkowe liczby dni mroźnych i bardzo mroźnych, ale długość trwania okresów mroźnych na przeważającym obszarze kraju wykazuje niewielką tendencję wzrostową.

Dla obszaru Polski prognozy krótkoterminowe modeli klimatycznych scenariusza A1B z czwartego raportu IPCC [56], przyjętego za podstawę strategicznego planu adaptacji do zmian klimatu w naszym kraju [Ministerstwo Środowiska, 2013, Projekt KLIMADA, <http://klimada.mos.gov.pl/oprojekcie/>], wskazują między innymi na:

- powolny przyrost średniej rocznej temperatury powietrza, ale zmiana ta nie będzie istotnie wyższa w stosunku do okresu referencyjnego;
- wzrost liczby dni z temperaturą $>25^{\circ}\text{C}$;
- spadek liczby dni z temperaturą 25°C ;
- regionalnie i lokalnie wzrost czasu trwania ekstremalnie niskiej temperatury $<-10^{\circ}\text{C}$;
- wzrost częstości występowania wiatru o dużych prędkościach (trąby powietrzne);

- sumy roczne opadów nie będą się znacząco różniły w stosunku do warunków historycznych (przewidywany wzrost jest spodziewany poniżej 5% dotychczasowej średniej sumy rocznej);
- przyrost letniej sumy opadów na niekorzyść opadów zimowych;
- spadek liczby dni z opadami śniegu oraz czasu trwania pokrywy śnieżnej;
- wzrost częstości występowania krótkotrwałych intensywnych opadów (opady konwekcyjne), skrócenie czasu trwania okresów mokrych (opad >10 mm/doba);
- przyrost natężenia opadów;
- wzrost częstości występowania suszy atmosferycznej;
- wydłużanie czasu trwania suszy atmosferycznej;
- wzrost częstości występowania oraz przyrost czasu trwania suszy glebowej (deficyt wody w glebie) i hydrologicznej (obniżanie zasobów wód podziemnych i powierzchniowych).

Szacuje się, że wzrost opadów zimowych na terenie kraju będzie mieścił się w granicach od 15% do 20% w odniesieniu do okresu 1971-2000. W lecie z kolei oczekiwane jest zmniejszenie opadów razem ze wzrostem liczby dni z opadem ulewnym (>20 mm*dobę) (KLIMADA). Oczekuje się, że okresy suche będą przeplatać się z gwałtownymi ulewami. Zatem do najważniejszych prognozowanych zmian, w przypadku opadów atmosferycznych zalicza się wydłużenie okresów bezopadowych, wzrost sumy opadów maksymalnych oraz skrócenie okresu zalegania pokrywy śnieżnej. (*Plan przeciwdziałania skutkom suszy w rejonie wodnym – RZGW w Poznaniu, Poznań grudzień 2017 r.*)

Warunki termiczne występujące w roku 2018 na obszarze całego kraju klasyfikują ten rok, zgodnie z przyjętą przez IMGW metodologią, jako ekstremalnie ciepły. W okresie letnim odchylenie temperatury od średniej z wielolecia (z lat 1971-2000) wyniosło na obszarze prawie całej Polski pomiędzy 2 a 3°C, natomiast na znacznej części woj. lubuskiego - między 3 a 4°C.

Temperatura minimalna w roku (o prawdopodobieństwie wystąpienia 5%) przyjmowała na obszarze woj. lubuskiego (obok woj. zachodniopomorskiego) najwyższe wartości w skali kraju, co świadczy o stosunkowo łagodnej zimie w porównaniu do pozostałego terenu Polski. W rozważanym województwie, w okolicach Zielonej Góry, położone są również obszary o najniższej w Polsce rocznej sumie opadu atmosferycznego. Szczególnie zauważalne jest zmniejszenie się na tym obszarze, w stosunku do średniej wieloletniej, sumy opadu w okresie jesiennie-zimowym.

Gmina Lubniewice została zakwalifikowana do gmin zagrożonych suszą - 3 sumaryczny stopień narażenia na skutki suszy, przy 4 stopniu zagrożenia suszą atmosferyczną - wg oceny w Planie przeciwdziałania skutkom suszy w rejonie wodnym – RZGW w Poznaniu, Poznań grudzień 2017 r.

Ocena na poziomie 1 wskazuje na brak lub mały stopień zagrożenia suszą, wrażliwości na skutki suszy i narażenia na suszę, a w przypadku odporności, na wysoką odporność obszaru na skutki suszy. Ocena na poziomie 4 wskazuje na

bardzo znaczący stopień zagrożenia suszą, wrażliwości na skutki suszy i narażenia na suszę, a w przypadku odporności, na niską odporność obszaru na skutki suszy.

Największe zagrożenie dla rejonu gminy Lubniewice wynika z suszy atmosferycznej. Ma to istotny wpływ dla takich sektorów gospodarki jak rolnictwo, środowisko i zasoby przyrodnicze oraz gospodarkę komunalną - woda w rejonie miejscowości Glisno podlega w wybranych okresach reglamentacji.

PRZYRODA

Gmina Lubniewice jest obszarem o stosunkowo niskim uprzemysłowieniu i dużym zalesieniu, co stanowi ogromny walor przyrodniczy a ponadto krajobraz wzbogaca urozmaiconą rzeźba terenu.

Do najcenniejszych ustanowionych w gminie Lubniewice form ochrony zalicza się:

- Rezerwat przyrody „Janie im. Włodzimierza Korsaka” utworzony w 1984 r. to obszar jeziora i lasu na terenie l-ctwa Lubniewice o łącznej powierzchni 50,52 ha. Celem ochrony jest zachowanie zarastającego jeziora z charakterystyczną roślinnością wodną i bagienną, będącego ostoją licznych gatunków ptaków wodnych,
- Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy „Uroczysko Lubniewsko” – stanowi fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego zasługujące na ochronę ze względu na ich walory widokowe i estetyczne.
- Obszar Chronionego Krajobrazu (OCHK) „Pojezierze Lubniewicko-Sulecińskie”.

Gminę Lubniewice omijają obszary wyznaczone w systemie EKONET:

- za północną granicą gminy w Pradolinie Toruńsko-Eberswaldzkiej - obszary węzłowe o znaczeniu międzynarodowym „4M – Obszar Dolnej Warty”, a
- za południowo-wschodnią granicą gminy - obszary węzłowe o znaczeniu międzynarodowym „5M – Obszar Międzyrzecki”.

Z „Objaśnień do Mapy Geologiczno-Gospodarczej Polski” dotyczących systemu CORINE stwierdzono, że na terenach objętych planem nie występują ważne siedliska przyrodnicze o znaczeniu europejskim jak i krajowym.

Na terenie Gminy Lubniewice nie występują obszary Natura 2000.

Szczegółowe informacje na temat flory i fauny na terenie gminy znajdują się w Powszechnej Inwentaryzacji Przyrodniczej Gminy Lubniewice z 1993 r.

Brak jest informacji aby na terenie objętym planem występowały chronione gatunki fauny i flory.

Według geobotanicznego podziału Polski (W. Szafer, B. Pawłowski), tereny objęte planem położone są w Państwie: Holarktyka, Obszarze: Euro-Syberyjskim, Prowincji: Niżowo – Wyżynnej Środkowoeuropejskiej, Działy Bałtyckim, obszar Europejskich lasów liściastych i mieszanych Podprowincja Środkowoeuropejska Właściwa, Dział Brandenbursko-Wielkopolski, Kraina Notecko-Lubuska, Okręg Pojezierza Lubuskiego, Podokręg Łagowski.

Według Mapy przeglądowej (J.M. Matuszkiewicz) - Potencjalna roślinność naturalna Polski - tereny objęte planem znajdują się w Prowincji Morza Bałtyckiego, Prowincja Środkowoeuropejska, Podprowincja Środkowoeuropejska Właściwa:

B. Dział Brandendursko-Wielkopolski

B.1. Kraina Notecko-Lubuska

B.1.2. Okrąg Borów Noteckich

B.1.2.b **Podokrąg geobotaniczny Słońsko-Krzeszycki.**

Według tego podziału wyodrębniono typ zbiorowiska potencjalnej roślinności naturalnej dla obszaru opracowania, z rzędu Lasów szpilkowych, grupy borów sosnowych:

- [47] Kontynentalne bory mieszane sosnowo-dębowe *Pino-Quercetum* (= *Quercus Pinetum* + *Serratulo-Pinetum*);
- [49] Suboceaniczny bór sosnowy (*Leucobryo-Pinetum*)

Naturalne środowisko terenu objętego planem zostało przekształcone przez człowieka. Roślinność rzeczywista (aktualna) występująca na terenie ukształtowała się pod wpływem dotychczasowego użytkowania jak również po jego zaprzestaniu. W wyniku czego zmienił się charakter roślinności, nie tylko jej struktura ale i skład gatunkowy. W otoczeniu analizowanego terenu większość fitocenoz stanowią wtórne antropogeniczne zbiorowiska zastępcze, powstałe w wyniku przekształceń środowiska.

Obszar opracowania złożony jest z różnych siedlisk. Największą część zajmują lasy ok. 69 % powierzchni planu. Część jest zabudowana budynkami, które niegdyś służyły gospodarstwu leśnemu (w planie przewidziane do przekształcenia na zabudowę wielorodzinną o niskiej intensywności - do czterech lokali mieszkalnych lub usługi związane z turystyką). Część lasu stanowi park wpisany do rejestru zabytków (dawniej przestrzeń przypałacowa). Drzewostan stanowią głównie bory sosnowe (drzewostan od 128-letniego do 42-letniego), bory grądy oraz olsy (na torfach). Część lasu stanowi szkółka leśna.

Grunty zabudowane nie służące gospodarstwu rolnemu lub leśnemu - około 13% (Bz, B, Ba, Bi i dr) i wody (około 12%). Grunty rolne stanowią około 6 % powierzchni terenu objętego opracowaniem w części są również zabudowane. Wolne od zabudowy grunty rolne są użytkowane rolniczo (uprawy warzywne i zboże).

W otoczeniu pałacu, znajduje się założenie parkowe (wpisane do rejestru zabytków). W obrębie założenia parkowego wyróżniono ponad 30 gatunków roślin drzewiastych, w tym

- 7 drzew iglastych: daglezja zielona (*Pseudotsuga taxifolia* Britt.), modrzew europejski (*Larix decidua* Mili.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), sosna kosodrzewina (*Pinus mughus* Scop.), sosna wejmutka (*Pinus strobus* L.), świerk pospolity (*Picea excelsa* Link.), żywotnik zachodni (*Thuja occidentalis* L.);

- 15 drzew liściastych: azalia pontyjska (*Rhododendron flavum* G.), brzoza brodawkowata (*Betula verrucosa* Ehrh.), buk pospolity (*Fagus sylvatica* L.), buk purpurowy (*Fagus sylvatica* „*Purpurea pendula*”), dąb bezszypułkowy (*Quercus petraea* Liebl.), dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.), grab pospolity (*Carpinus betulus* L.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), klon jawor (*Acer pseudoplatanus* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kasztanowiec zwyczajny (*Aesculus hippocastanum* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mili.), olsza czarna (*Alnus glutinosa* (L) Gaertn.), robinia biała (*Robinia pseudoaccacia* L.), topola osika (*Populus tremula* L.)

- 9 krzewów; bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bez koralowy (*Sambucus racemosa* L.), głóg jednoszyjkowy (*Crataegus monogyna* L.) leszczyna pospolita (*Corylus avellana* L.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), śnieguliczka biała (*Symphoricarpos albus* Blake), trzmielina brodawkowata (*Euonymus verrucosa* Scop.), róża rabatowa (*Rosa* sp.), róża dzika (*Rosa Celina* L.).

W składzie gatunkowym przeważają drzewa liściaste, w tym buk, lipa i olsza, występujące głównie wzdłuż brzegu jeziora. Wiek drzew jest zróżnicowany. Do najstarszych nasadzeń należą dąb, buk, lipa i grab, które liczą w przybliżeniu od 130 do 140 lat, natomiast gatunki iglaste i klony od 100 do 120 lat, nieco młodsze są natomiast brzozy, olsza i osika, których wiek ocenić można na około 100 lat.

Na terenie objętym planem nie stwierdzono miejsc rozrodu i regularnego występowania gatunków objętych ochroną prawną, dla których wymagane jest ustalanie stref ochrony.

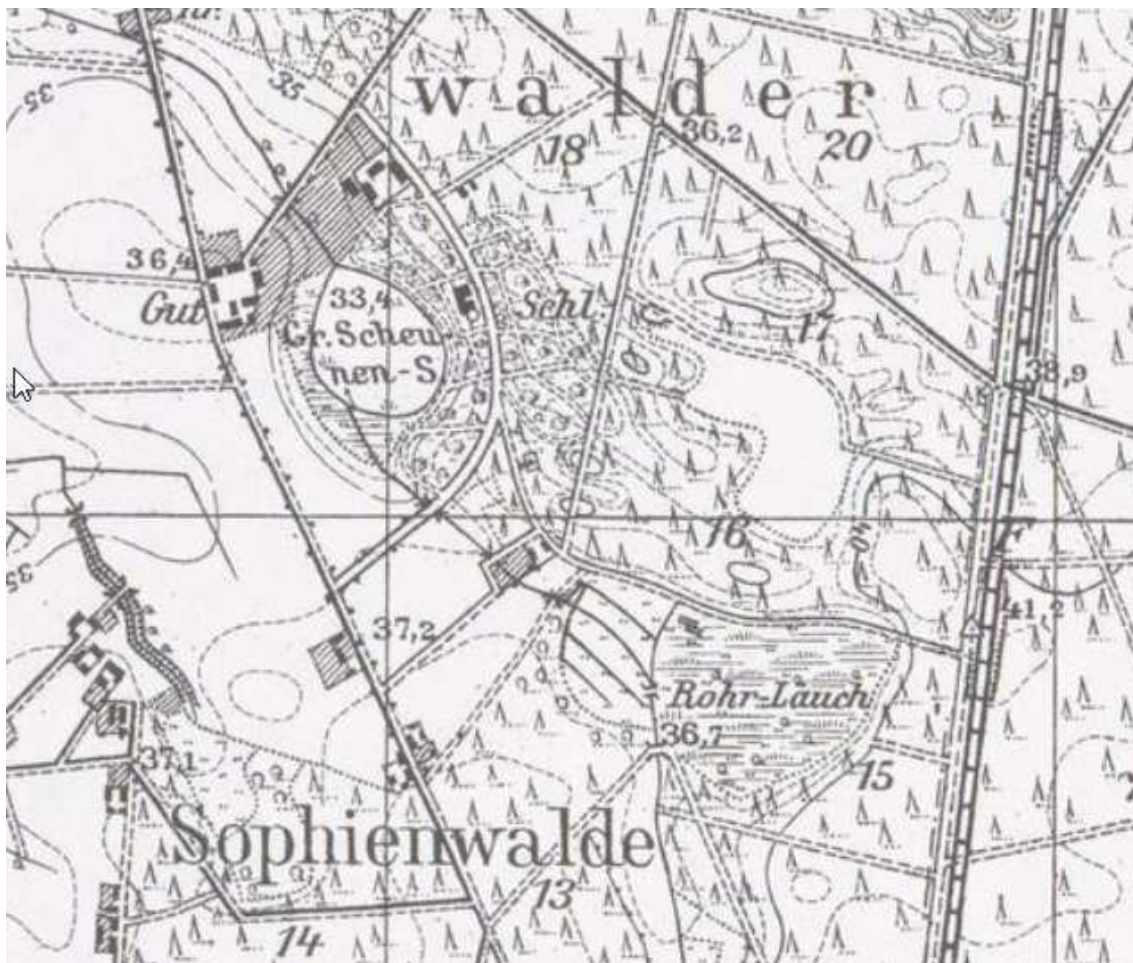
Bliskość jez. Rogi, może sprzyjać żerowaniu ptaków. W obszarze gminy Lubniewice stwierdzono występowanie następujących gatunków ptaków, m.in.: zięba, bogatka, cierniówka, kos, trznadel, szpak, rudzik, grzywacz, dzwonec, dzięcioł duży, dzięcioł czarny, słowik rdzawy, modraszka, szczygieł, pełzacz ogrodowy, sójka, dzięcioł zielony, łożówka, raniuszek, perkoz dwuczubny, czapla siwa, bocian biały, łabędź niemy, krzyżówka, czernica, jastrząb, myszołów, kukułka, skowronek, pliszka siwa, strzyżyk, kopciuszek, kwiczoł, trzcinniczek, mysikrólik, sikora uboga, czubatka, kowalik, wróbel, sroka pospolita, kormoran czarny.

W obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie występują formy chronione przyrodniczo. Najbliżej położony (w odległości 500 m) jest ustanowiony - uchwałą nr VI/99/19 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 20 maja 2019 r. (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego 23 maja 2019 r. poz. 1516) Obszar Chronionego Krajobrazu o nazwie „Pojezierze Lubniewicko-Sulęcińskie” oraz użytek ekologiczny "Olszynowe bagno" (położony w odległości około 650 m).

ELEMENTY CENNE KULTUROWO

Przedwojenna, niemiecka miejscowość Rogi (nazwa niem. Sophienwalde) od 1820 r. do roku 1945 r. należała do rodziny von Waldow-Reitzenstein (Rys. 9).

Nazwa niemiecka wywodzi się od trzeciego imienia żony Adolfa Friedricha III von Waldow – założyciela nowszej, lubniewickiej linii rodu von Waldow – Elżbiety Doroty Zofii z d. von Bismarck. Prócz licznych posiadłości, w rękach tego rodu znajdował się założony w 1773 roku folwark Rogi.

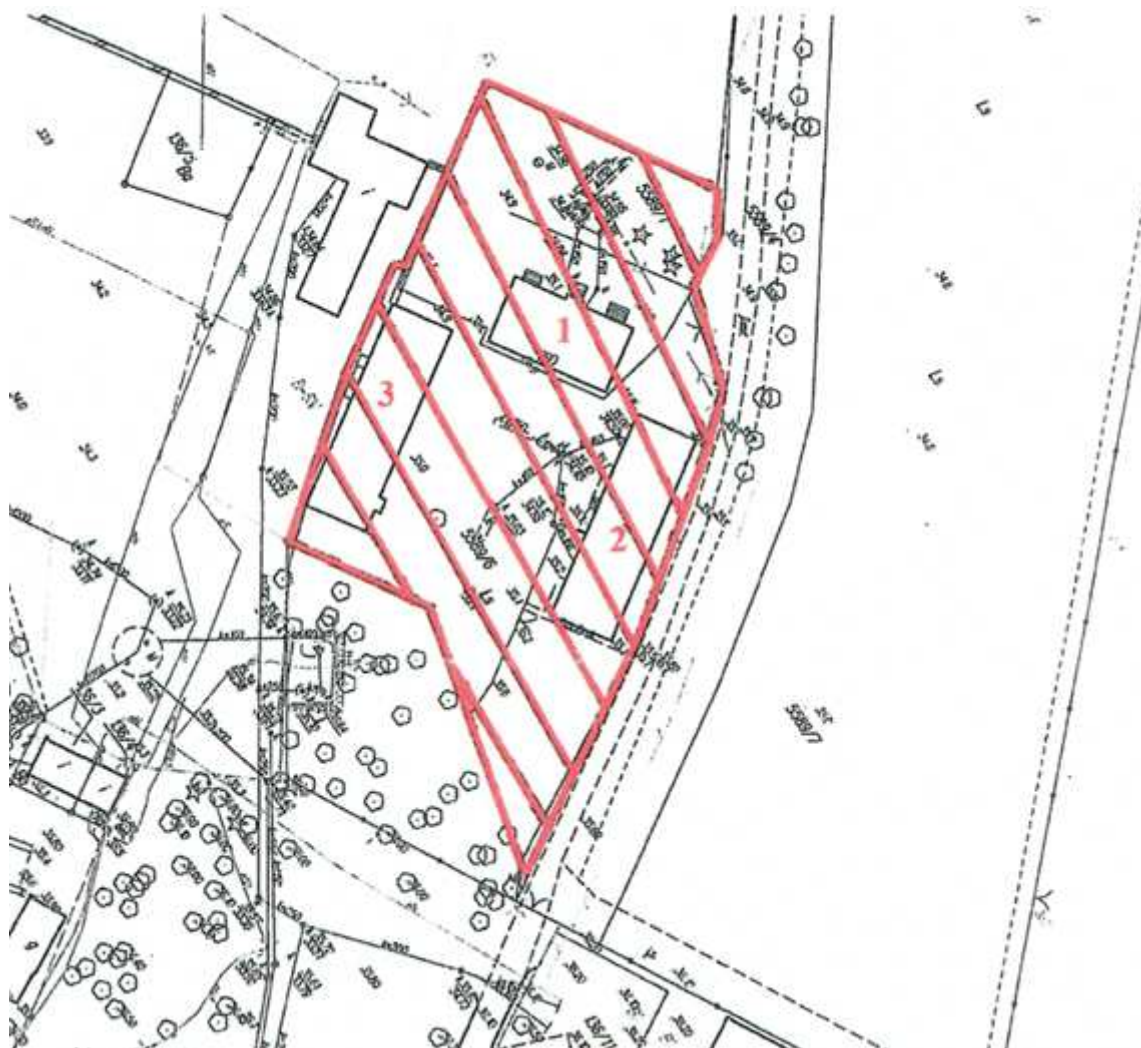

Rys. 9. Miejscowość Rogi - mapa z 1940 roku. (Maria Żuk-Piotrowska, XII 2012 - Gminna ewidencja zabytków).

Zespół folwarczny

Inicjatorem budowy i zarazem inwestorem założonego w 1773 roku zespołu folwarcznego był właściciel majątku ziemskiego Adolf Friedrich August von Waldow-Reitzenstein. Projektantami rezydencji, posiadającej wiele cech wspólnych z Nowym Zamkiem w Lubniewicach, byli zapewne berlińscy architekci: August Dinklage, Ernst Paulus oraz Olaf Lilløe.

Zespół folwarczny położony jest po północno-wschodniej stronie założenia, w sąsiedztwie wjazdu na teren parku. Złożony jest z trzech budynków o funkcji mieszkalnej i gospodarczej, formujących czworoboczny dziedziniec w formie litery „U”.

- budynek nr 1 - dawna oficyna, obecnie - budynek mieszkalny 16D położony na działce geodezyjnej nr 5589/1 obręb 0025 Rogi;
- budynek nr 2 - dawna stajnia z mieszkaniem, położony na na działce geodezyjnej nr 5589/6, obręb 0025 Rogi.
- budynek nr 3 - dawna stajnia z wozownią, położony na działce geodezyjnej nr 5589/6, obręb 0025 Rogi.

Rys. 10. Granica ochrony prawnej zespołu folwarcznego położonego w miejscowości Rogi wpisanego do rejestru zabytków pod numerem L-797/A

Zespół folwarczny w miejscowości Rogi jako interesujący przykład realizacji zabudowy mieszkalno-gospodarczej z początku XX wieku może służyć do badań naukowych i być porównywany z innymi tego typu założeniami w regionie, posiada wartości historyczne, artystyczne i naukowe, dlatego

zespół wpisany został do rejestru zabytków województwa lubuskiego pod numerem rejestru L-797/A dnia 15.06.2018 r.

Przedmiotem ochrony prawnej są formy architektoniczne budynków, ich wzajemne relacje przestrzenne, okładziny elewacji budynków wraz z detalem architektonicznym, historyczna stolarka drzwiowa oraz historyczna stolarka i ślusarka okienna.

Budynki zostały wzniesione w technologii tradycyjnej jako murowane z cegły ceramicznej, o tynkowanych elewacjach.

Dawna oficyna, ob. budynek mieszkalny posadowiony jest w północno-zachodniej części zespołu. Obiekt jest w części podpiwniczony, piętrowy z facjatami umieszczonymi od strony elewacji podłużnych, o tynkowanych elewacjach. Budynek nakryty jest mansardowym dachem z naczółkami oraz osobnymi dachami mansardowymi nad facjatami, z łukowymi wygięciami połaci, w miejscach umieszczenia owalnych okien w obrębie poddasza. Połacie dachu pokryte zostały dachówką ceramiczną karpiówką i akcentowane są od strony elewacji tylnej wystawkami okiennymi, ujmującymi facjatę. Budynek mieści cztery lokale mieszkalne.

Rys. 11. Dawna oficyna w zespole folwarcznym w miejscowości Rogi (fot. Z. Cytryna).

Wejścia do trzech lokali w elewacji północno-wschodniej zostały poprzedzone schodami oraz rozmieszczone w sposób rytmiczny i symetryczny. Przy czym wejście główne mieści się w obrębie ryzalitu, natomiast skrajne zostały poprzedzone płytkimi wnękami z przejściem od strony elewacji zamkniętym łukiem koszowym. Kompozycja elewacji jest podporządkowana zasadzie rytmu i symetrii, na tyle dalece, iż aby zachować przyjęty porządek, wprowadzono blendy w jednej z elewacji szczytowych. W elewacjach budynku o wyodrębnionej partii cokołowej zachował się detal złożony z profilowanych obramień otworów drzwiowych, ceramicznych parapetów okiennych, a także gzymsu koronującego. Budynek zachował się w oryginalnym stanie, poza stolarką okienną oraz dwoma parami drzwi. Zarazem w okresie powojennym usunięto drewniane okiennice posiadające wpływ na artykulację elewacji. W ostatnich latach dokonano także wymiany pokrycia dachowego na dachówkę ceramiczną karpiówkę układaną w koronkę, zgodnie z oryginalnym rozwiązaniem (rys.8) (źródło - decyzja LWKZ w sprawie wpisania założenia do rejestru zabytków).

fot. Z. Cytryna

fot. Maria Żuk-Piotrowska (XII 2012 - Gminna ewidencja zabytków)

Rys. 12. Dawna stajnia z mieszkaniem w zespole folwarcznym w miejscowości Rogi

Budynek stajenno-mieszkalny położony jest po północno-wschodniej stronie zespołu. Jest to obiekt założony na planie wydłużonego prostokąta, parterowy, prostopadłościenny, nakryty trzyspadowym dachem z naczółkiem, o pokryciu dachówką ceramiczną karpiówką układaną w koronkę. Połacie dachu akcentowane są rytmicznie rozmieszczonymi oknami powiekowymi. Budynek w części południowo-wschodniej posiada funkcję mieszkalną, natomiast w północno-zachodniej gospodarczą. Elewacje charakteryzują się zróżnicowaną kompozycją, uwarunkowaną odmiennym przeznaczeniem poszczególnych partii budynku. W części odpowiadającej mieszkaniu wprowadzono układ rytmiczny, natomiast w części odpowiadającej pomieszczeniom gospodarczym - układ arytmiczny i zarazem asymetryczny. W elewacji frontowej, od strony dziedzińca, umieszczono trzyarkadowy portyk, poprzedzający cofnięte wejścia do budynku, nakryty wysuniętym okapem. W elewacjach zachował się detal w formie ceramicznego cokołu, gzymsy koronujący, a także stolarka drzwiowa i ślusarka okienna. Stolarka okienna została wymieniona w okresie powojennym i posiada odmienny charakter od zastosowanych oryginalnie rozwiązań (Rys. 13).

fot. Maria Żuk-Piotrowska
(XII 2012 - Gminna
ewidencja zabytków)

Rys. 13. Dawna stajnia z wozownią w zespole folwarcznym w miejscowości Rogi.

Budynek dawnej stajni z wozownią położony jest po południowo-zachodniej stronie zespołu. Jest to obiekt założony na planie wydłużonego prostokąta, jako parterowy, prostopadłościenny, nakryty dwuspadowym dachem z naczółkami. Pokrycie dachu stanowi dachówka ceramiczna karpiówka. Połacie akcentowane są rytmicznie rozmieszczonymi oknami powiekowymi, a od strony dziedzińca wprowadzono wystawkę. Elewacje posiadają wydzieloną partię cokołową wykonaną z cegły ceramicznej. Ich kompozycje charakteryzują się brakiem regularności i złożone są z jedno- i dwuskrzydłowych drzwi oraz zróżnicowanych formalnie otworów okiennych. W górnych partiach elewacji szczytowych umieszczona została konstrukcja ryglowa pełniąca funkcje dekoracyjne. W elewacjach budynku zachowała się oryginalna stolarka drzwiowa oraz ślusarka okienna.

Zespół folwarczny w miejscowości Rogi, jest przykładem założenia będącego elementem funkcjonalno-przestrzennym dawnego majątku ziemskiego. Budynki folwarczne posiadają zróżnicowane w zależności od wyznaczonej im funkcji formy architektoniczne, a także charakteryzują się zastosowaniem bardzo szerokiego repertuaru rozwiązań oraz detali architektonicznych. Pomimo wymiany części stolarki w okresie powojennym obiekty te nie utraciły swoich oryginalnych wartości architektoniczno-przestrzennych.

Zespół folwarczny był związany od 1820 roku z rodziną von Waldow-Reitzenstein, w której posiadaniu pozostawał do początku 1945 roku. Po II wojnie światowej założenie zostało znacjonalizowane. Zabudowania folwarczne służyły celom mieszkalnym i gospodarczym administracji Lasów Państwowych.

Pałac w Rogach

wpisany jest do rejestru zabytków województwa lubuskiego pod numerem rejestru KOK-I-254/79 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gorzowie Wlkp. z dnia 27.04.1979 r.

Budowa pałacu związana jest z przeniesieniem majątku ze Stobna (nie istniejącej już osady i majątku między Rudnicą i Kołczynem) do Rogów. W 1906 roku majątek odziedziczył Adolf Friedrich August von Waldow, który rozpoczął budowę pałacu w latach 1906-1913 lub 1908-1910 (miejscowe podanie głosi, że budowla powstała specjalnie dla urodzonej w 1899 r. Elżbiety Pauli Angeliki – córki von Waldowów). W tym samym czasie wznoszono drugą siedzibę rodu, zwaną dziś „Nowym Zamkiem”, w oddalonych o 7 km Lubniewicach. Bliskie sąsiedztwo oraz podobieństwo architektoniczne tych dwóch rezydencji, (identyczne wnętrza hallu – choć w mniejszej skali) pozwalają przypuszczać, że są one dziełami tych samych architektów: A. Dinklage, E. Paulus i O. Lilloe. W fasadzie pałacu umieszczono sentencję: *Non dormit qui me custodit*" (nie śpi ten, kto mnie strzeże).

Wzniesiony w początku XX wieku pałac ma charakter XIX-wiecznej rezydencji romantycznej, nawiązującej stylowo i ukształtowaniem bryły do architektury zamkowej. Pierwotnie mógł on pełnić rolę letniej rezydencji mieszkalnej lub zameczku myśliwskiego. Budynek elewacją frontową zwrócony jest ku dziedzińcowi wjazdowemu i stylowemu parterowi ogrodowemu (wejście główne), zaś elewacją ogrodową w stronę jeziora.

Jest to dwukondygnacyjna budowla wzniesiona z cegły, z mieszkalnym poddaszem. Dominującym elementem architektonicznym jest wieża, umieszczona w południowo-wschodnim narożniku pałacu, kryta wysokim dachem namiotowym. Urozmaicona ryzalitami balkonami i wieżyczkami bryła budowli posiada cechy stylu późnoromantycznego z elementami neoromańskimi i neorenesansowymi.

Oryginalny wystrój wnętrz zachował się w pomieszczeniach parteru i większości sal piętra – są to głównie boazerie i sztukaterie stropów. Pomieszczenia reprezentacyjne (dawna sala balowa, dawny salon ogrodowy oraz ogromny reprezentacyjny holl) usytuowane są w trakcie zachodnim oraz w części północnej pałacu.

Adolf Friedrich August II właścicielem pałacu był jeszcze w końcu lat 20. XX wieku, a rezydencja wraz z majątkiem w rękach rodziny von Waldow przetrwały do roku 1945. W 1946 roku w pałacu organizowane były kursy dla drwali leśnych, w latach 1947-1952 pałac pełnił funkcję ośrodka wczasowego. W latach 1952-1976 należał do Technikum Leśnego, następnie mieściło się tutaj prewentorium oraz dom pomocy społecznej dla dzieci upośledzonych. Od 1976 roku pałac w Rogach pełnił funkcję ośrodka szkoleniowo-wypoczynkowego Urzędu Wojewódzkiego i następnie Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie Wlkp. Po generalnym remoncie w latach 1978-1979, prowadzono tutaj szkolenia dla pracowników administracji rządowej i samorządowej. Następnie użyty Państwowej, Wyższej Szkole Zawodowej w Gorzowie Wlkp. Od 2012 r. stanowi własność prywatną.

(źródło: "Zamki, dwory i pałace województwa lubuskiego" opracowała Małgorzata Witka "Architektura rezydencjonalna" www.lwkz.pl).

Rys. 14. Pałac Rogi (fot. Zofia Cytryna).

Rys. 15. Pałac Rogi wraz z fragmentem parku (fot. Zofia Cytryna).

Park pałacowy

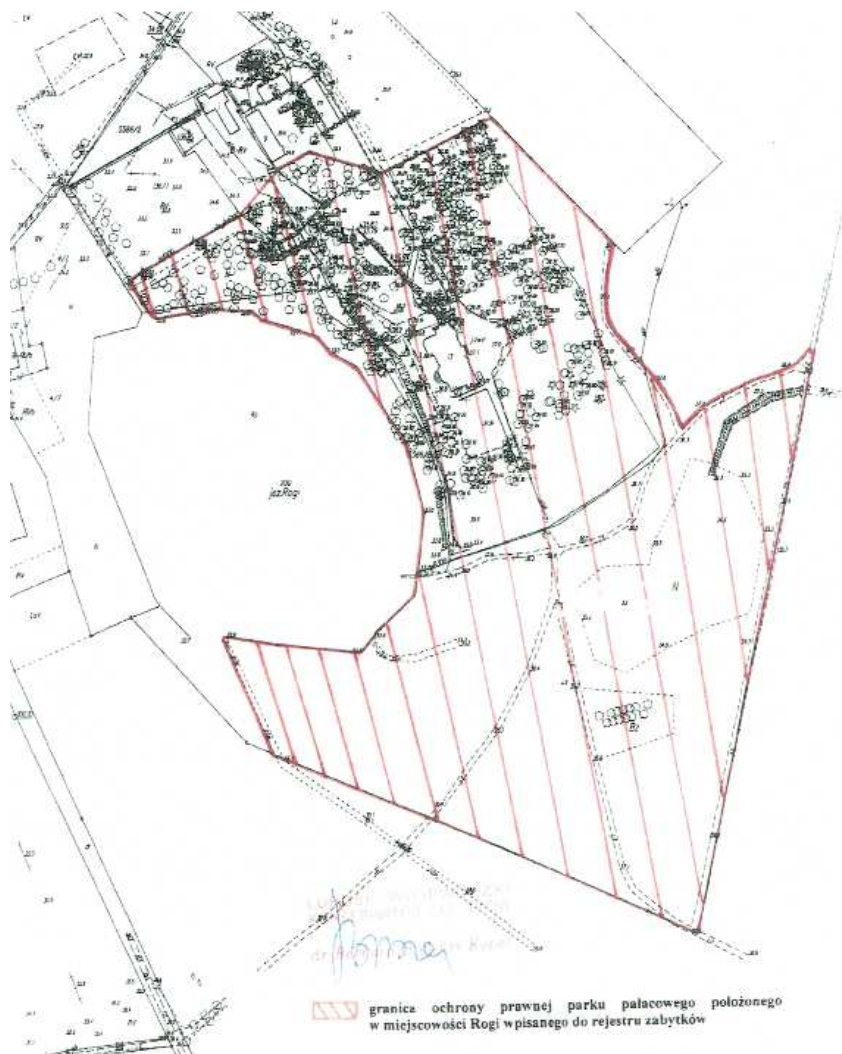
Park pałacowy położony w miejscowości Rogi - wpisany do rejestru zabytków województwa lubuskiego pod numerem rejestru L-806/A dnia 13.09.2018 r. w granicach dz. ewid. nr 136/3, obręb 0025 Rogi, dz. ewid. nr: 136/4, 136/8, nr 136/10, 136/11, nr 136/7, 5589/7 obręb 0025 Rogi o łącznej powierzchni: ok. 12,2 ha (rys. 16)

Park pałacowy został założony wzdłuż drogi położonej równolegle do północnej oraz północno-wschodniej partii jeziora Zofiówka od zabudowań folwarku oraz ogrodu warzywnego na północy do nieistniejących zabudowań po stronie południowej.

Założenie powstało w ramach istniejącego lasu mieszanego grzęzawiska i gruntów rolnych względnie nieużytków. W ramach realizacji założenia dokonano regulacji stosunków wodnych przez budowę rowów odwadniających, przebudowy i rozbudowy istniejącego układu komunikacyjnego z traktem głównym, biegnących wzdłuż jeziora, który otrzymał łukowo wygięty kształt z wprowadzeniem krótszych odcinków dróg, a także nieregularnych ścieżek. Realizacja parku polegała na wykorzystaniu naturalnych walorów terenu, w tym ziemnego tarasu przed elewacją tylną pałacu a także skarp przyjeziornych. Odmienne potraktowano teren przed fasadą rezydencji, zakładając ogród złożony z parteru kwiatowego z fontanną. Poza najbliższym kontekstem pałacu, starano się utrzymać naturalny charakter zadrzewienia, wzbogacając go licznymi nasadzeniami, w tym zwłaszcza wzdłuż brzegu jeziora i ciągów komunikacyjnych, a także wprowadzając nasadzenia na terenie do tego czasu niezalesionym. Dominantą założenia jest dwukondygnacyjny pałac z wieżą widokową. Wejście główne umieszczone zostało w elewacji frontowej

przylegającej do głównego traktu parkowego, a elewacja tylna pałacu zwrócona jest w stronę jeziora. W obrębie parku zlokalizowano kilka elementów funkcjonalnych, takich jak niezachowana fontanna położona przed frontem pałacu, budynek bażanciarni i lodowni położone na północny zachód od pałacu. Ponadto po stronie południowej założenia, w latach 20. XX wieku ufundowano pomnik poległych na frontach I wojny światowej wraz z aleją złożoną z nasadzeń buka purpurowego.

Przedmiotem ochrony prawnej jest ukształtowanie terenu, układ planistyczny oraz zieleń komponowana.

Rys. 16. Granica ochrony prawnej Parku przypałacowego położonego w miejscowości Rogi wpisano do rejestru zabytków pod numerem L-806/A

Rys. 17. Park przy pałacu w Rogach (fot. Maria Żuk-Piotrowska, XII 2012 - Gminna ewidencja zabytków).

Rys. 18. Park przy pałacu w Rogach od frontu (fot. Z. Cytryna).

Rys. 19. Park przy pałacu w Rogach od strony jeziora (fot. Z. Cytryna).

W obrębie założenia parkowego wyróżniono ponad 30 gatunków roślin, w tym:

- 7 drzew iglastych: daglezja zielona, modrzew europejski, sosna pospolita, sosna kosodrzewina, sosna wejmutka, świerk pospolity, żywotnik zachodni;

- 15 drzew liściastych: azalia pontyjska, brzoza brodawkowata, buk pospolity, buk purpurowy, dąb bezszypułkowy, dąb szypułkowy, grab pospolity, jesion wyniosły, klon jawor, klon pospolity, kasztanowiec zwyczajny, lipa drobnolistna, olsza czarna, robinia biała, topola osika,

- 9 krzewów: bez czarny, bez koralowy, głóg jednoszyjkowy, leszczyna pospolita, lilak pospolity, śnieguliczka biała, trzmielina brodawkowata, róża rabatowa, róża dzika.

W składzie gatunkowym przeważają drzewa liściaste, w tym buk, lipa i olsza, występujące głównie wzdłuż brzegu jeziora. Nasadzenia w obrębie założenia występują pojedynczo, w szpalerach, luźnych, nieregularnych grupach i w zwartych zespołach, często o mieszanym składzie gatunkowym. Wiek drzew jest zróżnicowany. Do najstarszych nasadzeń należą dąb, buk, lipa i grab, które liczą w przybliżeniu od 130 do 140 lat, natomiast gatunki iglaste i klony od 100 do 120 lat, nieco młodsze są natomiast brzozy, olsza i osika, których wiek ocenić można na około 100 lat.

Park krajobrazowy został założony w latach 1909 – 1913 przez właściciela Lubniewic i Rogów – Adolfa Friedricha Augusta von Waldow, który zbudował tu wówczas pałac. Park obejmował większy niż obecnie teren pomiędzy Jez. Rogi [d. jez. Zofiówka] a pałacem oraz na PN i PD od pałacu. Do całego założenia pałacowo – parkowego biegnie aleja dębowa. Przed pałacem parter trawiasty, nowe nasadzenia gł. krzewów przy założonym parkingu.

"Cmentarz rodowy"

Ujęty został w Gminnej ewidencji zabytków. Jego powstanie szacowane jest na pocz. XX w. Prawdopodobnie jest to miejsce pamięci, na którym nie było pochówku. Brak mogił, nagrobków czy śladów pochówku. Są tylko 2 rzędy buków purpurowych [przerzedzone] ograniczające przestrzeń. Buki symbolizować mogły młodych mężczyzn, żołnierzy. Obecnie miejsce nie jest wydzielone, jest oznakowane jedynie tabliczką (Rys. 12). Najprawdopodobniej jest on pomnikiem ufundowanym w latach 20 tych XX w. ku czci poległych na frontach I wojny światowej

Rys. 20. "Cmentarz rodowy" (fot. Z.Cytryna).

Pałac i park związane są z jeziorem Zofiówka (jez. Rogi).
Nie zostało ono wpisane do razem z parkiem do rejestru zabytków, ale stanowi istotny element tego założenia. Z jeziorem wiąże się też legenda.

O Księżniczce Zofii

 przed wiekami żyła w Rogach księżniczka Zofia, która uwielbiała wszelkie leśne stworzenia. W szczególności upodobała sobie zaskrońce. Gdy przechodziła przez las roztaczający się wokół pałacu, zbierały się wokół niej wypełzające z traw i tataraków, bażen, rowów i nor zastępy zaskrońców. Oplatały się wokół jej nóg i przesyłały jej syczące pozdrowienia.

Pewnego dnia, a było to na Świętego Jana królowna jak zwykle spacerowała po lesie. Nagle usłyszała syk i lament, przekleństwa i wrzaski. Dwaj mężczyźni, którzy wybrali się w te strony na polowanie tłucli dragami jej ukochane węże. Uderzenia były celne, zaskrońce leżały we krwi. Księżniczka podbiegła i zaczęła chłostać bez litości raz jednego, raz drugiego myśliwego lamentując przy tym okrutnie. Nagle z wszystkich zakamarków wypełzły płazy i gady i opluły ich jadem tak trującym, że mężczyźni martwi padli na trawę.

Pomarli myśliwi zapadli się pod ziemię, a w tym miejscu pojawiło się jeziorko. Od tego dnia jeziorko przy pałacu zwane jest „Zofiówka”, na cześć księżniczki Zofii.

Rys. 21. Legenda o jez. Zofiówka, tablica informacyjna na szlaku Lubniewickich legend.

ANTROPOPRESJE

W obszarze objętym planem lub w pobliżu nie występują napowietrzne linie energetyczne wysokich napięć (linia 15 kV została skablowana), stacje bazowe telefonii komórkowej lub inne stacje nadawczo-odbiorcze. Występuje jedynie stacja transformatorowa.

Nie występują obiekty będące źródłem emisji do środowiska hałasu oraz substancji związanych z emitowanymi w wyniku ruchu samochodowego, takich jak: tlenki azotu, tlenek węgla i węglowodory oraz pyły zawierające związki ołowiu, kadmu, niklu oraz miedzi i benzo(a)pirenu. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w znacznej odległości od intensywnie użytkowanych dróg.

Teren może też podlegać emisji niskiej – spalania paliw stałych w indywidualnych piecach grzewczych. Obszar użytkowany jest ekstensywnie. W miejscowości nie ma centralnych sieci ciepłych. Głównym paliwem stosowanym w okolicy jest paliwo stałe z uwagi na ilość gospodarstw emisja ta jest nieznaczna.

W miejscowości Rogi nie ma kanalizacji sanitarnej, jej powstanie obecnie nie byłoby uzasadnione ekonomicznie z uwagi na ilość gospodarstw oraz rozproszenie zabudowy w miejscowości.

3. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

3.1. Ocena stanu zasobów środowiska przyrodniczego

Województwo lubuskie zalicza się do województw o stosunkowo małym uprzemysłowieniu i największym w skali kraju zalesieniu (Stan środowiska w województwie lubuskim w latach 2009-2010). Według Ekofizjografii opracowanej na potrzeby aktualizowanego Planu Zagospodarowania Województwa Lubuskiego lasy lubuskie należą do najlepiej zachowanych w Polsce. Wskazuje to na dobry stan sanitarny środowiska przyrodniczego (w szczególności powietrza).

Walory i wartości dla gminy Lubniewice wynikają z następujących cech środowiska przyrodniczego:

- sieci hydrograficznej
- dużych deniwelacji w obszarach o rzeźbie falisto-pagórkowatej,
- wysokiej lesistości,
- zróżnicowania ekosystemów wodnych i leśnych,
- występowania zabudowy o wartościach historyczno-architektonicznych w malowniczym krajobrazie.

Inne zasoby środowiska, jak: kopaliny, wody podziemne, albo nie występują, albo mają znikome znaczenie w gminie.

Środowisko przyrodnicze w gminie w porównaniu do innych obszarów województwa lubuskiego charakteryzuje lepszy stan sanitarny. Wynika to z większej odporności ekosystemów rolnych i leśnych oraz mniejszej antropopresji. Położenie przestrzenne w oddaleniu od większych koncentracji ludności i uciążliwego przemysłu oraz występowanie dużych kompleksów leśnych i jezior stwarza dobre warunki zamieszkania i wypoczynku. Największe jeziora położone są w zlewniach leśnych i rolniczo-leśnych, przeważnie są to jeziora przepływowe z licznymi dopływami z terenów źródłiskowych.

Powietrze

Roczna ocena jakości powietrza, dokonywana przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, jest prowadzona w odniesieniu do wszystkich substancji, dla których obowiązek taki wynika z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 czerwca 2018 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.

Są to równocześnie substancje, dla których w prawie krajowym (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu) i w dyrektywach UE (2008/50/WE i 2004/107/WE) określono normatywne stężenia w postaci poziomów dopuszczalnych /docelowych/celu długoterminowego w powietrzu, ze względu na ochronę zdrowia ludzi i ochronę roślin.

12 z tych substancji badane jest pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia ludzi, są to:

- dwutlenek siarki SO₂,
- dwutlenek azotu NO₂,

- tlenek węgla CO
- benzen C₆H₆,
- ozon O₃,
- pył PM10,
- pył PM2,5
- ołów Pb w PM10,
- arsen As w PM10,
- kadm Cd w PM10,
- nikiel Ni w PM10,
- benzo(a)piren B(a)P w PM10.

3 z tych substancji badane jest pod kątem spełnienia kryteriów odniesionych do ochrony roślin, są to:

- dwutlenek siarki SO₂,
- tlenki azotu NO_x,
- ozon O₃.

Kryteriami oceny i klasyfikacji stref w rocznej ocenie jakości powietrza są (zgodnie z art. 89 ustawy - Prawo ochrony środowiska):

- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu (z uwzględnieniem dozwolonej liczby przypadków przekroczeń poziomu dopuszczalnego, określonej dla niektórych zanieczyszczeń),
- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu powiększony o margines tolerancji (dozwolone przypadki przekroczeń poziomu dopuszczalnego odnoszą się także do jego wartości powiększonej o margines tolerancji),
- poziom docelowy substancji w powietrzu (z uwzględnieniem dozwolonej liczby przypadków przekroczeń, określonej w odniesieniu do ozonu),
- poziom celu długoterminowego (dla ozonu).

Zgodnie z definicjami zawartymi w dyrektywie 2008/50/WE:

Poziom dopuszczalny oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który powinien być osiągnięty w określonym terminie i po tym terminie nie powinien być przekraczany.

Poziom docelowy oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który ma być osiągnięty tam gdzie to możliwe w określonym czasie.

Poziom celu długoterminowego oznacza poziom substancji w powietrzu, który należy osiągnąć w dłuższej perspektywie - z wyjątkiem przypadków, gdy

nie jest to możliwe w drodze zastosowania proporcjonalnych środków - w celu zapewnienia skutecznej ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Klasyfikacji stref dokonuje się dla każdego zanieczyszczenia oddzielnie, na podstawie jego stężeń występujących w rejonach, gdzie stężenia te są najwyższe na obszarze strefy. Zaliczenie strefy do gorszej klasy (klasa C) nie oznacza zatem, że jakość powietrza na terenie całej strefy nie spełnia określonych kryteriów. Przypisanie strefie klasy C nie oznacza także konieczności prowadzenia intensywnych działań na rzecz poprawy jakości powietrza na obszarze całej strefy. Oznacza natomiast potrzebę podjęcia odpowiednich działań w odniesieniu do wybranych obszarów w strefie (z reguły o ograniczonym zasięgu) i dla określonych zanieczyszczeń.

Oceny jakości powietrza wykonywane są w odniesieniu do obszaru strefy. Zgodnie z art. 87 ustawy - Prawo ochrony środowiska obecnie dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnianych w ocenach jakości powietrza strefę stanowią:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto (nie będące aglomeracją) o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa, nie wchodzący w skład aglomeracji i miast powyżej 100 tys. mieszkańców.

Nazwy i kody stref określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 10 sierpnia 2012 póź. 914).

Obszar województwa lubuskiego podzielony został, na trzy strefy, z których dwie stanowią miasta o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, natomiast jedna strefa obejmuje pozostałą część województwa.

Na obszarze wszystkich trzech stref dokonuje się oceny jakości powietrza z uwzględnieniem kryteriów określonych ze względu na zdrowie ludzi, natomiast jedna strefa (s. lubuska) podlega również ocenie ze względu na ochronę roślin.

Gmina Lubniewice (i Powiat Sulęciński) w całości znajduje się w strefie lubuskiej (PL0803).

Głównym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza w województwie lubuskim jest emisja antropogeniczna, wynikająca z działalności ludzi. Naturalne procesy zachodzące w przyrodzie (emisja naturalna) mają znaczenie marginalne. Emisja antropogeniczna obejmuje emisję z zakładów przemysłowych i energetycznych, tzw. emisję niską z gospodarki komunalnej (kotłownie, indywidualne paleniska domowe i mniejsze zakłady) oraz emisję komunikacyjną, związaną głównie z transportem samochodowym.

Udziały poszczególnych typów źródeł w całkowitej emisji danego zanieczyszczenia są różne dla poszczególnych substancji, a także dla ocenianych stref. Szczególnie różnice te widoczne są przy porównaniu stref - miast powyżej 100 tys. mieszkańców i pozostałego obszaru województwa. Według danych Urzędu Statystycznego w 2017 r. wielkość emisji gazów z zakładów zaliczanych do szczególnie uciążliwych w województwie lubuskim w odniesieniu do całkowitej ilości emitowanych gazów w Polsce stanowiło ok,

1%. W przypadku emisji gazów z wyłączeniem dwutlenku węgla wskaźnik ten wyniósł 0,6%. Emisja zanieczyszczeń pyłowych z zakładów zaliczanych do szczególnie uciążliwych na obszarze województwa lubuskiego wyniosła 2,45% ogólnej masy emitowanych z tego typu zakładów zanieczyszczeń pyłowych na terenie Polski.

Jedną z grup czynników warunkujących stężenie zanieczyszczeń w powietrzu, obok wielkości emisji rozpatrywanych substancji lub ich prekursorów oraz warunków topograficznych wpływających na możliwości przewietrzania, są warunki meteorologiczne panujące w danym okresie na określonym obszarze. Wpływają one na procesy fizykochemiczne zachodzące w atmosferze, a także oddziałują na wielkość emisji wybranych zanieczyszczeń. Istotne znaczenie dla możliwości rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu ma pionowy rozkład temperatury. Występowanie zjawiska inwersji termicznej, przy której temperatura powietrza rośnie wraz z wysokością, wpływa na utrudnienie pionowego transportu zanieczyszczeń i ich kumulację w dolnej, przy powierzchniowej warstwie atmosfery. Zjawisko to często towarzyszy występowaniu epizodów wysokich i bardzo wysokich stężeń zanieczyszczeń pyłowych. Innym czynnikiem meteorologicznym, który ma wpływ na jakość powietrza jest prędkość wiatru, decydująca o prędkości przemieszczania się zanieczyszczeń. Niska prędkość wiatru sprzyja zwiększeniu poziomu stężenia zanieczyszczeń. Z kolei silne i gwałtowne podmuchy wiatru mogą również prowadzić do okresowego wzrostu stężenia pyłu w powietrzu poprzez jego unoszenie z powierzchni, zwłaszcza w okresach charakteryzujących się długotrwałym brakiem opadów.

Temperatura powietrza w pewnym zakresie warunkuje aktywność źródeł grzewczych w okresie jesienno-zimowym, przez co wpływa też na ilość zanieczyszczeń emitowanych z sektora komunalno-bytowego. W okresie wiosenno-letnim wysoka temperatura oraz duży poziom promieniowania słonecznego wpływa na wzrost intensywności reakcji fotochemicznych i przemian prowadzących do formowania się zanieczyszczeń wtórnych w tym ozonu.

Jednym z czynników, który również warunkuje jakość powietrza jest również opad atmosferyczny, który poprzez wymywanie zanieczyszczeń wpływa na zmniejszenie się ich stężenia w atmosferze.

Monitoring i przeprowadzone analizy wykazały, podobnie jak w latach poprzednich, że głównym problemem w zakresie zanieczyszczenia powietrza w województwie lubuskim są obserwowane wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz zawartego w nim benzo(a)pirenu przekraczające na wybranych obszarach części województwa poziomy dopuszczalne i docelowe określone w przepisach prawa.

Klasę C, wskazującą na potrzebę opracowania lub aktualizacji programu ochrony powietrza, wskazano dla wszystkich stref w województwie w przypadku drugiego z powyższych zanieczyszczeń, a także dla strefy lubuskiej w odniesieniu do pyłu PM₁₀. Dla wszystkich stref w województwie lubuskim opracowano już

w ubiegłych latach programy ochrony powietrza ze względu na przekroczenia wartości normatywnych: pyłu zawieszonego PM10 i benzo(a)pirenu oraz arsenu.

Ponadto w 2018 r. na obszarze wszystkich stref województwa został przekroczony poziom celu długoterminowego zawartości ozonu w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi jak i roślin, którego termin osiągnięcia został wyznaczony na 2020 rok.

W dodatkowej ocenie wykonanej dla pyłu zawieszonego PM2,5, dotyczącej dotrzymania poziomu dopuszczalnego, tzw. II fazy, którego termin osiągnięcia wyznaczono na dzień 1 stycznia 2020 r., stwierdzono wystąpienie przekroczenia na obszarze strefy lubuskiej.

W porównaniu z oceną jakości powietrza wykonaną dla roku 2017 nastąpiła zmiana liczby stref dla których wskazano wystąpienie przekroczenia dla wybranych zanieczyszczeń, a także zasięgu obszarów tych przekroczeń.

W przypadku pyłu PM10 poprzednio klasę C uzyskały dwie strefy: miasto Gorzów Wlkp. oraz strefa lubuska, natomiast w obecnej ocenie dotyczy to tylko strefy lubuskiej. Przekroczenie poziomu docelowego, podobnie jak w ocenie poprzedniej, wystąpiło we wszystkich trzech strefach, natomiast w roku 2018 nie zaobserwowano na obszarze województwa lubuskiego wystąpienia przekroczenia poziomu docelowego określonego dla stężenia arsenu zawartego w pyłe PM10, co miało miejsce w roku 2017 w strefie lubuskiej. Poziom celu długoterminowego stężenia ozonu, tak samo, jak w roku (poprzednim, został przekroczony na obszarze całego województwa.

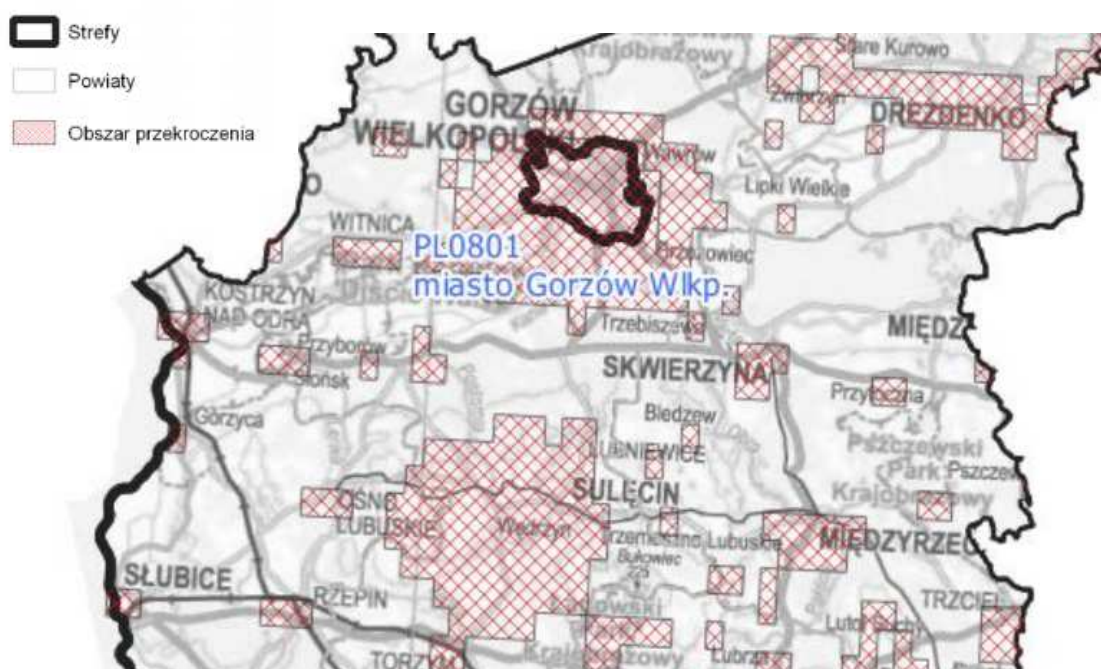
Jako główną przyczynę występowania podwyższonych i wysokich stężeń zanieczyszczeń (zwłaszcza pyłu PM10 i zawartego w nim benzo(a)pirenu) wskazuje się tzw. niską emisję, pochodzącą z sektora komunalno-bytowego i związanego z indywidualnym ogrzewaniem budynków z wykorzystaniem paliw kopalnych, głównie węgla. Dotyczy to gospodarstw domowych, a także niewielkich zakładów produkcyjnych i usługowych. Dodatkowym czynnikiem wpływającym na podniesienie poziomu koncentracji substancji zanieczyszczających w powietrzu jest komunikacja samochodowa. Istotne znaczenie, w określonych przypadkach, mogą mieć również napływy zanieczyszczonego powietrza z obszaru innych stref, w tym spoza granic kraju.

Wymienione powyżej czynniki mogą prowadzić do występowania przekroczeń poziomów normatywnych, a także, zwłaszcza w sytuacjach wyjątkowo niekorzystnych warunków meteorologicznych, do powstawania epizodów wysokich i bardzo wysokich stężeń zanieczyszczeń, potocznie zwanych epizodami smogowymi. W przypadku zanieczyszczeń pyłowych mają one miejsce przede wszystkim w okresie jesienno-zimowym.

Rozkład przestrzenny emisji zanieczyszczeń do powietrza na terenie województwa jest nierównomierny. Największe ilości zanieczyszczeń emitowane są na obszarach powiatów gęsto zaludnionych i uprzemysłowionych. Zauważalny jest wzrost emisji komunikacyjnej w rejonie głównych dróg, zwłaszcza tych o charakterze autostrad i dróg ekspresowych, a także w rejonie miejscowości, gdzie położone są węzły komunikacyjne i występuje duże zagęszczenie dróg regionalnych i lokalnych. Emisja komunalno-bytowa, głównie

pyłu zawieszonego oraz benzo(a)pirenu, jest związana z rejonami zabudowy i występowania indywidualnych źródeł grzewczych w budynkach nie podłączonych do scentralizowanych systemów ciepłowniczych.

Powyżej naniesione informacje stanowią cytaty z **Rocznej oceny stanu powietrza w woj. lubuskim w roku 2018 r. Rocznej oceny jakości powietrza w województwie lubuskim.** (Raport Wojewódzki za rok 2018. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Departament Monitoringu Środowiska. Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Zielonej Górze. Zielona Góra kwiecień 2019. autorstwa Przemysława Susek, Dominika Kobusa, Pauli Czarnieckiej.)

Rys 22. Zasięg obszarów przekroczenia poziomu docelowego stężenia B(a)P określonego ze względu na ochronę zdrowia w województwie lubuskim w 2018 roku

Z wyżej wymienionego dokumentu wynika, że na obszarze gminy Lubniewice wystąpiły przekroczenia:

- BaP (PM10) – benzo(a)piren w pyłe PM10 – badane pod kątem ochrony zdrowia – ze względu na poziom celu długoterminowego, przekroczenie którego związane było głównie z indywidualnym ogrzewaniem budynków, zasięg obszarowy tego przekroczenia pokazuje rys. nr 7 z Rocznej oceny jakości powietrza w województwie lubuskim Raport. Wojewódzki za rok 2018. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Departament Monitoringu Środowiska. Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Zielonej Górze. Zielona Góra kwiecień 2019. Autorstwa Przemysława Susek, Dominika Kobusa, Pauli Czarnieckiej.

- O₃ – ozon - badany pod kątem ochrony zdrowia i pod kątem ochrony roślin – ze względu na poziom celu długoterminowego, przekroczenie którego związane było z warunkami meteorologicznymi sprzyjającymi formowaniu się ozonu lub wpływem zanieczyszczeń spoza strefy i kraju (np. napływ powietrza z Afryki).

Chemizm opadów atmosferycznych

Ocena wyników dziewiętnastoletnich badań monitoringowych chemizmu opadów atmosferycznych i depozycji zanieczyszczeń do podłoża prowadzonych, w sposób ciągły, w okresie lat 1999-2017 wykazała, że całkowite roczne obciążenie powierzchniowe obszaru województwa ładunkiem badanych substancji deponowanych z atmosfery przez opad mokry było wyższe w stosunku do poprzednich lat badań o 14,6%, przy wyższej średniorocznej sumie wysokości opadów o 35,7%.

Wniesiony wraz z opadami w 2017 roku ładunek siarczanów w porównaniu do średniego z lat 1999-2016, zmniejszył się o 6,6%, wapnia o 11,7%, magnezu o 15,9%, cynku o 13,6%, ołowiu o 46,0%, kadmu o 66,1%, niklu o 20,6%, chromu ogólnego o 60,9% oraz wolnych jonów wodorowych o 53,6%.

Zwiększył się, w porównaniu do średniego z lat 1999-2016, ładunek chlorków o 80,0%, azotu amonowego o 13,3%, azotu ogólnego o 9,5%, fosforu ogólnego o 22,3%, sodu o 29,9%, potasu o 49,0% i miedzi o 61,2%, natomiast ładunek azotu azotynowego i azotanowego pozostawał na podobnym poziomie jak w wieloleciu.

Przedstawione wyniki badań monitoringowych pokazują, że zanieczyszczenia transportowane w atmosferze i wprowadzane wraz z mokrym opadem atmosferycznym na teren województwa lubuskiego stanowią znaczące źródło zanieczyszczeń obszarowych oddziaływujących na środowisko naturalne tego obszaru. Spośród badanych substancji, szczególnie ujemny wpływ, na stan środowiska, mogą mieć kwasotwórcze związki siarki i azotu, związki biogenne i metale ciężkie. Opady o odczynie obniżonym („kwaśne deszcze”) stanowią znaczne zagrożenie zarówno dla środowiska wywołując negatywne zmiany w strukturze oraz funkcjonowaniu ekosystemów lądowych i wodnych, jak również dla infrastruktury technicznej (np. linie energetyczne). Związki biogenne (azotu i fosforu) wpływają na zmiany warunków troficznych gleb i wód. Metale ciężkie stanowią zagrożenie dla produkcji roślinnej i zlewni wodociągowych.

Występujące w opadach kationy zasadowe (sód, potas, wapń i magnez), są pod względem znaczenia ekologicznego przeciwieństwem substancji kwasotwórczych, biogennych i metali ciężkich. Ich oddziaływanie na środowisko jest pozytywne, ponieważ powodują neutralizację wód opadowych.

Wody powierzchniowe

Cały teren objęty planem położony jest w zlewni rzeki Trzepielinka - oficjalnie według Planu gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Odry "Dopływu z jez. Rogi", który stanowi dopływ Kanału Postomskiego, a następnie Warty i Odry.

Na obszarze objętym planem występuje zbiornik jez. Rogi (zwyczajowo zwany Zofiówką) na dz. nr 200, zasilany wodami rz. Trzepielinki. Zakwalifikowana została jako potok nizinny piaszczysty na utworach staroglacjalnych (17). W obszarze planu rzeka geodezyjnie wydzielony jedynie na fragmencie jako kanał (W) - dz. nr 135, w pozostałym zakresie nie wytyczona, przechodzi przez działki leśne.

Jej wody zasilają miejscowe zagłębienia wodne, torfowiska, mokradła. Utrzymanie i oprawa stanu jej wód jest ważnym czynnikiem w ochronie Obszarów Chronionego Krajobrazu w szczególności Gorzowsko-Krzeszyckiej Doliny Warty (poza granicami planu).

Według danych z Planu gospodarowania wodami w dorzeczu Odry:

- wody rz. Dopływ z jez. Rogi (RW600017189632) - nie stanowią wód wykorzystanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia,:
 - posiadają dobry stan ekologiczny
 - posiadają dobry stan chemiczny
 - stan JCWP – dobry, niezagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego (termin osiągnięcia tego celu ustalony był na 2015 r.)
 - nie jest monitorowana.

Dla utrzymania stanu czystości zalecane porządkowanie systemu gospodarki ściekowej.

Wody podziemne

Teren objęty planem położony w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr - GW600040.

- główne piętro wodonośne stratygrafia – czwartorzęd (poziom przypowierzchniowy) i czwartorzęd- neogen (miocen)
- głębokość występowania czwartorzędowych (przypowierzchniowych) warstw wodonośnych: od 0 do 45 m p.p.t.
- głębokość występowania czwartorzędowo–neogeńsko-paleogeńskich warstw wodonośnych: od 30 do 120 m p.p.t.
- dopływ wody – infiltracja wód opadowych, lub przesiąkanie z wyższych poziomów wodonośnych,
- zagrożenie suszą – liczba niżówek w latach 1951-2000: 16-23
- zagrożenie spowodowane poborem wód podziemnych– nie występuje
- zasoby 191849 m³/d,
- wykorzystanie zasobów: 4,1 %, pobór - 2874,74 tys. m³/rok (czyli 7876 m³/d),
- stan ilościowy dobry
- stan chemiczny dobry
- ogólny stan JCWPd – dobry, nie zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego.

Gleby

Nie stwierdzono degradacji gleb. Pokrycie roślinnością świadczyć może o nienajgorszej ich kondycji. Jedynym istotnym zagrożeniem jest ich przesuszenie. Często występujące susze atmosferyczne prowadzą do

stepowienia terenu. Prognozowana wilgotność gruntu jest mniejsza niż 0,15 l/m³ gleby (w danym rejonie 0,13 l/m³ gleby).

3.2. Ocena zagrożeń, odporności na degradację i zdolności do regeneracji

Odporność poszczególnych elementów środowiska na degradację jest bezpośrednio związana z możliwościami ich regeneracji. Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (pozostałe są nieodnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

Na stan środowiska przyrodniczego mają wpływ przede wszystkim:

- 1) stopień przemian antropogenicznych (przekształcenia, zabudowa), oraz
- 2) oddziaływanie antropogeniczne (zanieczyszczenia skierowane na poszczególne komponenty środowiska).

Przeciwwagą dla ww. działań jest:

- 1) zdolność środowiska do regeneracji (związana z przekształceniami środowiska) oraz
- 2) odporność środowiska na degradację (czyli odporność na oddziaływanie – zanieczyszczanie antropogeniczne).

Oba wskaźniki związane są bioróżnorodnością przestrzeni.

Wykonano analizę stopnia i charakteru oddziaływania antropogenicznego w zakresie obszaru objętego planem wg poniższych kryteriów:

Na stan środowiska przyrodniczego mają wpływ przede wszystkim:

- 1) **oddziaływanie antropogeniczne** (zanieczyszczenia skierowane na poszczególne komponenty środowiska- stopień liczbowy – znaczenie oddziaływania):
 - **3** - znaczące oddziaływanie – prowadzące do przemian negatywnych w środowisku obumierania żywych organizmów, powodujące trwałe uszczerbek na zdrowiu lub stwarzające zagrożenie życia dla ludzi,
 - **2** - średnie oddziaływanie – oddziaływanie odczuwalne stale lub okresowo (hałas, wibracje, odory itp.) które ogranicza przydatność terenu dla środowiska (może powodować emigrację zwierząt – braku poczucia bezpieczeństwa), nie powodujące trwałego uszczerbku dla zdrowia lub zagrożenie życia dla ludzi, ale uniemożliwiające z powodu uciążliwości lokalizację funkcji chronionych (mieszkalnych, publicznych usług ochrony zdrowia), w których nie należy lokalizować obiektów przeznaczonych na stały lub czasowy pobyt ludzi,
 - **1** - ograniczone oddziaływanie – nie odczuwalne dla ludzi, w obszarach których można lokalizować funkcje chronione (mieszkalne, publiczne usługi ochrony zdrowia z wyłączeniem

- sanatorium o największym standardzie jakości środowiska), nie stwarzające zagrożenia dla zdrowia ludzi, ale które zmniejszenia poczucie bezpieczeństwa u zwierząt, powoduje ich emigrację z miejsca dotychczasowego bytowania,
- 0** - nieznaczące oddziaływanie – nie odczuwalne dla roślin, zwierząt i ludzi, nie stwarzające zagrożenia, zmniejszenia poczucia bezpieczeństwa, które może wpływać jedynie na określone gatunki (np. zagrożone wymarciem), w którym można lokalizować funkcje chronione, w tym sanatoria,
 - + 1** - brak oddziaływania – bardzo znacząco ograniczone (zapewnione jest bezpieczeństwo dla funkcjonowania środowiska przyrodniczego)

* ujemny znak oznacza wpływ negatywny, a dodatni pozytywny natomiast liczba oznacza stopień oddziaływania – zgodnie z opisem

2) stopień przemian antropogenicznych (przekształcenia, zabudowa):

- 2** - obszary zdegradowane – obszary na których wyeliminowano elementy przyrody ożywionej, obszary których nie dałoby się przywrócić przyrodzie, lub wymagałyby niewspółmiernych nakładów finansowych i wielu lat odradzania,
- 1** - obszary znacząco przekształcone – obszary niezdegradowane – elementy przyrodnicze współistnieją razem elementami stworzonymi przez człowieka,
- 0** - obszary przekształcone – przekształcenia nieznaczące dla przyrody lub po odległym czasie przekształcenia, zaakceptowane przez przyrodę ożywioną, ze znacząco zaawansowanym procesem sukcesji, lub przywrócony naturze,
- + 1** - obszary nieznacznie przekształcane – obszar w przeważającej mierze zbliżony do naturalnego,

* ujemny znak oznacza wpływ negatywny, a dodatni pozytywny natomiast liczba oznacza stopień oddziaływania – zgodnie z opisem

Przeciwwagą dla ww. działań:

1) zdolność środowiska do regeneracji (związana z przekształceniami środowiska i bioróżnorodnością):

- 2** - regeneracja środowiska wymagałaby znacznego czasu i dużych nakładów (np. usunięcia zabudowy, rekultywacja gruntu)
- 1** - regeneracja środowiska wymagałaby niedługiego czasu, ale wymagałoby nakładów (np. usunięcia zabudowy)
- 0** - regeneracja terenu nastąpiłaby wkrótce po zaprzestaniu oddziaływania, bez kosztownych nakładów,
- + 1** - teren nie wymagałby regeneracji.

* ujemny znak oznacza wpływ negatywny, a dodatni pozytywny natomiast liczba oznacza stopień oddziaływania – zgodnie z opisem

2) odporność środowiska na degradację (czyli odporność na oddziaływanie, związana również z bioróżnorodnością oraz stopniem zanieczyszczeń antropogenicznych):

- 2 - bardzo niska odporność środowiska (pomimo zaprzestania działalności nadal następuje degradacja)
- 1 - niska odporność środowiska (np. polepszenie stanu środowiska naturalnego uwarunkowane zaprzestaniem presji)
- 0 - średnia odporność środowiska (równowaga stanu środowiska – brak oznak degradacji),
- + 1 - wysoka odporność środowiska (dobry stan środowiska ze względu na brak oddziaływania lub pomimo oddziaływania),

* ujemny znak oznacza wpływ negatywny, a dodatni pozytywny natomiast liczba oznacza stopień oddziaływania – zgodnie z opisem

Porównania dokonano pomiędzy stanem faktycznym, a stanem prognozowanym po realizacji kierunków ustalonych w dokumencie.

Przedmiotem ustaleń planu są tereny:

- U - usług
- UM - zabudowy usługowo - mieszkalnej,
- RM - zabudowy zagrodowej w gospodarstwie rolnym i ogrodnictwem;
- ZL - lasów,
- R - rolnicze,
- WS - wód powierzchniowych śródlądowych,
- W - infrastruktury technicznej wodociągowej,

Tabela 1. Ocena stanu środowiska i zmian po realizacji dokumentu (wg powyżej omówionej klasyfikacji)

	Stopień oddziaływania - antropopresji na środowisko	Stopień przemian środowiska naturalnego	Zdolność do regeneracji środowiska	Odporność środowiska przyrodniczego
stan istniejący	0	0	0	+1
stan prognozowany	-1	-1/0	0	+1

W zasadzie nastąpi zmiana w zakresie stopnia oddziaływania - antropopresji na środowisko, spowodowana działalnością usługową (intensywnością użytkowania) oraz stopniem przemian środowiska naturalnego (lokalizacja nowej zabudowy). Obszar objęty opracowaniem w znacznym stopniu został już przekształcony przez człowieka.

Wobec powyższego nie należy spodziewać się znaczącego:

- zmniejszenia zdolności do regeneracji środowiska,
- zmniejszenia odporności środowiska przyrodniczego.

3.3. Ocena tendencji zmian w środowisku przy braku realizacji ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W przypadku pozostawienia terenu w stanie istniejącym faktycznym spowodowałoby brak możliwości zapewnienia środków na utrzymanie obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków, oczekiwanych z planowanej działalności usługowej turystycznej. Wpłynęłoby to niekorzystnie na stan tych obiektów.

Prawnie zostały już zabezpieczone możliwości realizacji zamierzeń (poprzez wpisy do rejestru zabytków), uzyskanie przez inwestorów decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, brak więc realizacji planu nie miałyby istotnego znaczenia.

Brak planu mógłby jedynie spowodować wstrzymanie możliwości wyłączeń gruntów leśnych, które wymagają zgody Ministra Środowiska na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Ich uzyskanie odbywa się poprzez plan miejscowy, a tym samym brak wpływu do budżetu opłat za wyłączenia gruntów i brak możliwości dzierżaw, sprzedaży nanieśień i gruntów należących do Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz brak podstaw prawnych dla kompensacji zalesień.

4. OCENA ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I INNYCH USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

4.1. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i ich wpływ na poszczególne elementy środowiska

Zgodnie z art. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1945 ze zm.), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarto w projekcie tekstu uchwały oraz na projekcie rysunku planu wykonanym w skali 1:1000.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny:

- U - usług
- UM - zabudowy usługowo - mieszkalnej,
- RM - zabudowy zagrodowej w gospodarstwie rolnym i ogrodnictwym;
- ZL - lasów,
- R - rolnicze,
- WS - wód powierzchniowych,
- W - infrastruktury technicznej wodociągowej,

W projekcie miejscowego planu wprowadzono następujące ustalenia:

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w miejscowym planie:

1. Ustala się lokalizację zabudowy od linii rozgraniczenia terenu lasu i innych budynków zgodnie z przepisami odrębnymi oraz zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami zabudowy wyznaczonymi na rysunku planu.

2. Jeżeli ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej, rozbudowa, przebudowa, nadbudowa obiektów istniejących jest dopuszczona, pod warunkiem zachowania ustaleń dla nowej zabudowy.

3. Dopuszcza się inne niż ustalone dla dachów głównych nachylenie połączy dachowych nad takimi elementami budynku jak: lukarny, nadstawki, wykusze, tarasy, ogrody zimowe i wejścia do budynku.

4. Na terenie U, RM, 1ZL, 2ZL, 3ZL i WS dopuszcza się lokalizację altan i samotni - obiektów drewnianych o następujących parametrach:

5. wysokość obiektów do 5 m, licząc od powierzchni terenu lub lustra wody do najwyższego punktu konstrukcji;

6. geometria dachu - dach stożkowy lub namiotowy;

7. pokrycie dachu - dachówka, łupek, gont drewniany lub gont bitumiczny w odcieniach czerwieni lub brązu.

8. Wskaźniki określone w stosunku do działki w granicach jednostkowego terenu, dopuszcza się stosować w odniesieniu do kilku działek w obrębie jednej nieruchomości w granicach danego terenu.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego w miejscowym planie:

1) dopuszczalny, określony przepisami odrębnymi, poziom hałasu:

a) na terenie oznaczonym symbolem UM - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowych,

b) na terenie oznaczonym symbolem RM - jak dla terenów zabudowy zagrodowej,

c) na terenie oznaczonym symbolem: U - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;

2) ograniczenie uciążliwości usług do granic własnej nieruchomości.

W zakresie zasad dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:

1. W granicach planu występują:

1) obszary wpisane do rejestru zabytków, wobec których obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami:

a) park pałacowy położony w miejscowości Rogi – nr rejestru: L-806/A – w granicach terenów: 2ZL i U

b) zespół folwarczny położony w miejscowości Rogi – nr rejestru: L-797/A – w granicach terenu UM.

2) obiekty wpisane do rejestru zabytków, wobec których obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami:

a) pałac murowany położony w granicach terenu U – nr rejestru: KOK-I-254/79 – oznaczony na rysunku planu,

b) obiekty pofolwarczne (oficyna mieszkalna, stajnia z mieszkaniem i stajnia

z wozownią) położone w granicach terenu UM – oznaczone na rysunku planu – nr rejestru: L-797/A.

3) obszar ujęty w gminnej ewidencji zabytków - „cmentarz rodowy” mauzoleum rodzinne, stanowiący część parku pałacowego wpisanego do rejestru zabytków, położony na terenie o symbolu 2ZL i oznaczony na rysunku planu, wobec którego obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

2. W obszarach wpisanych do rejestru zabytków ustala się:

- 1) zakaz, lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych na obiektach wpisanych do rejestru zabytków;
- 2) zakaz lokalizacji wież i masztów nadawczo-odbiorczych;
- 3) zakaz lokalizacji paneli fotowoltaicznych i elektrowni wiatrowych;
- 4) ustala się zachowanie na terenach 2ZL, 3ZL i U głównych alei – należy utrzymać drożność przejścia i przejazdu z dopuszczeniem lokalizacji bram na terenie U.

3. W przypadku odkrycia przedmiotu podczas robót budowlanych lub ziemnych, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, obowiązują przepisy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - należy wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot, zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia.

W zakresie infrastruktury technicznej w miejscowym planie:

1. Dopuszcza się utrzymanie, budowę, odbudowę, przebudowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz likwidację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej wyłączonych z eksploatacji.

2. W zakresie zaopatrzenia w wodę - ustala się zaopatrzenie w wodę:

- 1) z sieci wodociągowej;
- 2) do celów bytowych i gospodarczych, w oparciu o ujęcie wody na terenie W lub 1ZL;
- 3) do celów gospodarczych w oparciu o ujęcie wody na terenie 2ZL;
- 4) w oparciu o stację uzdatniania wody na terenie U.

3. W zakresie odprowadzanie ścieków komunalnych i przemysłowych ustala się odprowadzenie ścieków do systemu kanalizacji sanitarnej w oparciu o:

- 1) lokalną sieć kanalizacji sanitarnej;
- 2) oczyszczalnię mechaniczno-biologiczną na terenie oznaczonym symbolem U z odprowadzeniem ścieków oczyszczonych na teren WS;
- 3) szczelne zbiorniki na ścieki do czasu rozbudowy kanalizacji sanitarnej;
- 4) istniejących przydomowych oczyszczalni ścieków.

4. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:

- 1) ustala się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych, powierzchniowo na teren, do gruntu lub zbiorników wodnych w tym na teren WS;
- 2) ustala się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z powierzchni narażonych na zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi po uprzednim oczyszczeniu, jeżeli przekroczą dopuszczalne wielkości ustalone w przepisach odrębnych.

5. Dopuszcza się zaopatrzenie w gaz w oparciu o gaz w zbiornikach, docelowo z sieci gazowej.

6. W zakresie zaopatrzenia obiektów w energię elektryczną ustala się

zaopatrzenie

w energię elektryczną w oparciu o:

- 1) sieć elektroenergetyczną;
- 2) stacje istniejące na terenie U i planowane stacje transformatorowe;
- 3) indywidualne urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii, z wyłączeniem uciążliwych urządzeń do pozyskiwania energii z siły wiatru i biogazowni, z zastrzeżeniem §4 ust. 2 pkt 3.

7. Ustala się zaopatrzenie w energię ciepłą obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi w oparciu o zbiorczy system ogrzewania lub z własnych indywidualnych źródeł z wykorzystaniem wysokowydajnych urządzeń działających w oparciu o energię elektryczną, gaz ziemny lub inne ekologiczne źródła, w tym urządzenia wytwarzające ciepło w oparciu o energię odnawialną z wyłączeniem biogazowni i siłowni wiatrowych, z zastrzeżeniem §4 ust. 2 pkt 3.

8. Ustala się obowiązek zapewnienia miejsca do czasowego gromadzenia odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi.

§4 ust. 2 pkt 3 projektu planu stanowi o zakazie lokalizacji wolnostojących paneli fotowoltaicznych, biogazowni i elektrowni wiatrowych.

Realizacja planu wymagać będzie wykonania drogi publicznej, przy czym jest to konsekwencja decyzji wydanej na podstawie tak zwanej SPEC ustawy drogowej, nie zaś konsekwencją tego planu. Wraz z drogą może wiązać się realizacja kanałów technicznych lub sieci infrastruktury technicznej.

Generalnie jednak teren przeznaczony pod zabudowę jest uzbrojony. Brak sieci kanalizacji sanitarnej z uwagi na rozproszony charakter zabudowy, jest uzasadniony ekonomicznie. Można spodziewać się, że gospodarka ściekowa przez jakiś czas będzie oparta na zbiornikach lub istniejących przydomowych oczyszczalniach ścieków. Gmina prowadzi ewidencję takich obiektów. Główny obiekt - pałac oraz budynek na terenie RM - został podłączony do wykonanej mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków o przepustowości do 10 RLM, wykonanej w granicach dz. 136/6 (obecnie 136/8, w oparciu o pozwolenie wodnoprawne wydane dnia 30 września 2016 r.). Odbiornikiem ścieków oczyszczonych jest Dopływ z jeziora Rogi - dz. 135 w obrębie Rogi, współrzędne wylotu: N52°34'13,63" E15°10'24,27"

Ilość ścieków wprowadzanych do wód:

Qd.śr.	=	15,0 m³/d
Qh.max	=	1,3 m³/h
Qr.max	=	5475,0 m³/rok

Najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń oczyszczonych ścieków wprowadzanych do wód:

BZT₅	≤	40 mg O₂/dm³
ChZT	≤	150 mg O₂/dm³
Zawiesiny ogólne	≤	50 mg/dm³
Odczyn	-	6,5-9,0 pH

Rozmiar i warunki korzystania z wód podczas rozruchu pracy oczyszczalni bądź awarii urządzeń istotnych dla realizacji pozwolenia.

$$\begin{aligned} \text{BZT}_5 &\leq 60,0 \text{ mg O}_2/\text{dm}^3 \\ \text{ChZT} &\leq 225,0 \text{ mg O}_2/\text{dm}^3 \\ \text{Zawiesiny ogólne} &\leq 75,0 \text{ mg/dm}^3 \end{aligned}$$

Częstotliwość pomiaru została ustalona minimum 1/tydzień.

Planowana jest na terenie dz. 136/8 też pompa ciepła, jako główne źródło ciepła, której lokalizacja i montaż odbędzie się zgodnie z przepisami i zaleceniami producenta. Awaryjność takich elementów infrastruktury jest niewielka. Pompa lokalizowana będzie w strefie bliższej jeziora i ciekowi niż istniejące na dz. 6/5 ujęcie wody, w bezpiecznej dla ujęcia odległości. Jest więc małe prawdopodobieństwo, wystąpienia awarii oraz że w przypadku awarii nastąpi zanieczyszczenie wód ujęcia (spływ wód w kierunku ciekowi i jeziora).

Wpływ realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na poszczególne elementy środowiska:

1. **powietrze** – skala wprowadzonych zanieczyszczeń do powietrza będzie ograniczona i stosunkowo niewielka z uwagi na skalę przedsięwzięcia, niemniej jednak zwiększy poziom zanieczyszczenia tła. Spodziewać się można, że realizacja funkcji określonych przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie będzie miała istotnego wpływu na zdrowie i komfort zamieszkania ludzi w tym obszarze. Uciążliwości związane z ogrzewaniem w okresie zimy, jesieni i wczesnej wiosny (ewentualnie podgrzewaniem wody w basenie) oraz zwiększeniem hałasu podczas realizacji inwestycji przewidzianych na obszarze (pylenie, hałas pracujących maszyn), lub ruchem komunikacyjnym (który nie przewiduje się jako znaczny - pałac stanowić będzie przede wszystkim cel wypoczynku długiego, weekendowego lub imprez okolicznościowych, szkoleń) lub działaniem urządzeń (sprężarki, wentylatory mechaniczne, pompy). Nie będą one jednak nadmierne z uwagi na rozmieszczenie obiektów (małą intensywność zabudowy), oddalenie obiektów generujących hałas od innych obiektów chronionych akustycznie. Planowana funkcja (z uwagi na intensywność i stały charakter) zwiększy obciążenie środowiska jednak nie znacznie więcej niż dotychczasowe użytkowanie (z okresu kiedy założenie było wykorzystane jako ośrodek wypoczynkowy lub szkoleniowy). Obciążenia te będą miały generalnie charakter okresowy lub krótkotrwały. Teren objętym planem położony jest w dużej odległości od dróg o dużym natężeniu ruchu oraz od wszelkich innych źródeł hałasu nie stwierdzono przekroczeń hałasu. W projekcie planu ustalono dla funkcji objętych ochroną akustyczną dopuszczalny poziom hałasu i drgań w oparciu o ustawę Prawo ochrony środowiska. Pozytywne dla tego komponentu jest niewątpliwie zmiana lasu w tereny parkowe, co wyklucza na tych terenach prowadzenie gospodarki leśnej oraz zamiar zwiększenia ilości energii pozyskiwanej z odnawialnych źródeł energii (energii fotowoltaicznej i ciepła ziemi).

2. **powierzchnie ziemi oraz gleby** – wpływ na ten komponent występuje przede wszystkim tam gdzie prowadzone będą wszelkie prace budowlane (budowa budynków na terenie U, budowa infrastruktury na terenach użytkowych, ciągi piesze i kołowe, parkingi). Znaczna jednak część obszaru planu pozostaje jako biologicznie czynna, nie są to gleby wysokiej jakości (przeznaczenie tych gleb na inne cele nie wymagałoby zgody ministra) Intensywność przekształceń zwiększa się jedynie miejscowo, głównie z powodu zaistniałej zabudowy lub zagospodarowania (jak na terenie UM - dopuszczenie 10% powierzchni biologicznie czynnej).

Spadki terenu są nieznaczne nie ma miejsc zagrożonych ruchem masowym ziemi lub predysponowanych do ruchów masowych ziemi. Nie przewiduje się nasilenia erozji gleb. Mogą następować stopniowe wysuszenia gleby związane z suszami. Ponadto nie przewiduje się makroniwelacji terenu, urobku złóż. Projekt planu nakłada obowiązek lokalizacji miejsc czasowego składowania odpadów więc zmniejsza się zagrożenie zaśmiecania lub zanieczyszczania ziemi. W obszarze miejscowego planu nie przewiduje się miejsc składowania i punktów przeładunku odpadów, które mogłyby mieć wpływ na stan gruntu.

Niewątpliwie zmniejszy się powierzchnia terenów biologicznie czynnych, zwiększy natomiast powierzchnia zabudowana. Ustalone w planie proporcje ocenia się jako prawidłowe - utwardzenia i zabudowa skupiona zostanie w obszarach wykorzystanych już przez człowieka.

Wobec tego negatywny wpływ ustaleń planu na powierzchnię ziemi i gleby jest wykluczony.

3. **kopaliny** - obszar objęty planem nie obejmuje żadna koncesja na poszukiwanie i rozpoznanie złóż lub koncesja na wydobycie złoża. W okolicy obszaru objętego planem występują niewielkie (obszarowo) zagłębienia - skupiska torfów, które były brane pod uwagę jako preparat leczniczy. Ich wydobywanie może być konsekwencją działalności przewidzianej w planie, jednak na tym etapie nie jest planowane ich wydobycie i dlatego przedwczesne jest rozważanie konsekwencji jakie taka działalność może wywołać.

4. **wody powierzchniowe i podziemne** – największe znaczenie dla tego komponentu ma ilość ujmowanej wody oraz odprowadzanie zużytej wody do środowiska. Dla ujęcia wód służą urządzenia na terenie W oraz 2ZL. Na terenie W jest pobór wody pitnej z wód podziemnych dla całej miejscowości, natomiast na 2ZL pobór wody do celów gospodarczych do obsługi szkółki leśnej na terenie 1ZL.

Dla ujęcia na terenie W wydane zostało pozwolenie wodnoprawne dnia 5 maja 2016 r. Oszacowano zasoby eksploatacyjne ujęcia - $Q_e = 31,17 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $S = 4,76 \text{ m}$ (zasoby zatwierdzone przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zielonej Górze z dnia 29.05.1964 r. znak: BUA-VI-8-B-21/64).

Pozwolenie wodnoprawne zezwala na pobór wód podziemnych z utworów czwartorzędowych do 4 maja 2036 r. oraz odprowadzanie ścieków do wód do 4 maja 2026 r. - ścieki odprowadzane są do cieku na dz. 135 Dopływ do jeziora Rogi - współrzędne wylotu: N52°34'13,63"

E15°10'24,27".

wielkość poboru -

$Q_{\max. h}$	\leq	7,00 m ³ /h
$Q_{\text{śr. dob.}}$	\leq	36,00 m ³ /d
$Q_{\max. \text{rocznie}}$	\leq	13140,00 m ³ /rok

Na dz. 136/3 oraz 136/8 znajduje się stacja uzdatniania wody wraz z osadnikami popłuczyn.

wielkość zrzutu:

$Q_{\max. h}$	\leq	2,5 m ³ /h
$Q_{\text{śr. dob.}}$	\leq	5,5 m ³ /d
$Q_{\max. \text{rocznie}}$	\leq	1005,0 m ³ /rok

jakość wprowadzanych ścieków -

zawiesina ogólna	\leq	35 mg/l
żelazo ogólne	\leq	10 mg Fe/l
odczyn Ph	\leq	6,5 - 9,0

Ustalenia planu stanowią usankcjonowanie stanu istniejącego oraz wydanych pozwoleń wodnoprawnych.

Potencjalna wydajność studni w tym rejonie jest większa niż w okolicy 50-70 m³/h (w okolicy nie przekracza 30 m³/h). Pobór wody może być nierównomierny i w niektórych okresach intensywnie zwiększony (planowany jest basen - maksymalnie 300 m³ wody = 300000 l). Co może wiązać się z czasowym obniżeniem wód gruntowych w najbliższej okolicy ujęcia. Woda jednak w takich obiektach jest zwykle chlorowana - dodawany jest podchloryn wapnia lub sodu - środek na bazie chloru. Minimalne stężenie wynosi 0,3 miligrama chloru w litrze wody. Maksymalne stężenie to 0,6 mg/l w nieckach krytych i 1,0 mg/l w odkrytych. W basenach rekreacyjnych z atrakcjami wodnymi (np. kaskady, hydromasaże, napowietrzanie) wymagana zawartość chloru jest zdecydowanie większa - powinna mieścić się w zakresie od 0,7 do 1,0 mg/l. W przypadku bardzo dużej frekwencji przepisy dopuszczają krótkotrwale zwiększenie stężenia chloru nawet do poziomu 3,0 mg/l.

Basen zwykle działa w systemie zamkniętego obiegu wody. Woda może być ozonowana, naświetlana lampami UV, koagulowana (dla zapewnienia klarowności wody), filtrowana (filtry wyłapujące, łapacze włosów, włókien) i filtrowana przez złożę z węgla aktywnego.

Woda powinna być uzupełniana, a jej całkowita wymiana jest nie mniej niż 1 do 4 razy w ciągu roku. Dla korekty pH wody stosowane są środki w płynie (50% kwas siarkowy) dozowany bezpośrednio z fabrycznych pojemników. Substancja ta przechowywana jest w wannach chemoodpornych. Do neutralizacji kwasu siarkowego służy wodorotlenek sodu lub węglan wapnia lub sodu. Do neutralizacji podchlorynu wapnia służy tiosiarczan sodowy. Bezpieczeństwo zapewnione jest poprzez stosowanie szczelnych pojemników, stosowanie precyzyjnych urządzeń

dozujących, zabezpieczenie środków neutralizacji substancji, stosowanie sprawdzonych technologii oraz przepisów z zakresu BHP - bezpieczeństwa i higieny (Dz. U. nr 21 poz. 73 z dnia 27.01.1994 r. - rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 27 stycznia 1994 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy stosowaniu środków chemicznych do uzdatniania wody i oczyszczania ścieków). Wody odprowadzane do wód lub do ziemi podlegają ograniczeniu - spełniać muszą określone uregulowane prawem kryteria (rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych).

Istotne oddziaływania mogą nastąpić w sytuacji nadmiernego poboru wody (przekraczających ustalenia pozwolenia wodno-prawnego). Pozostałe zagrożenia wynikać mogą z sytuacji incydentalnych - awarii (np. w przypadku rozszczelnienia bezodpływowych zbiorników na ścieki lub rozbicia zbiornika na substancje ropopochodne lub olej). Będą miały niewielki zasięg i znaczenie. Ujęcie wody pitnej zlokalizowane jest w odległości około 80 m od zbiorników na ścieki.

Zagrożenia dla wód powierzchniowych można podzielić na naturalne (susza) i antropopresyjne (wynikające z działalności ludzi). Oba zagrożenia w przypadku nałożenia na siebie będą się kumulować. Może to mieć znaczenie dla przepływu wód (rzeka stanowiąca Dopływ jez. Rogi) oraz obniżenie lustra wody w jeziorze, lub poziomu wód podziemnych. Pośrednio będzie miało wpływ na zwiększenie stężenia zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych oraz florę i faunę tego środowiska.

5. **klimat** – realizacja miejscowego planu nie przyczyni się do istotnych modyfikacji uwarunkowań termicznych, wietrznych, wilgotnościowych, a tym samym zmiany klimatu lokalnego. W skali regionalnej i ponadregionalnej wpływ realizacji ustaleń planu na warunki klimatyczne będzie nieistotny.

Zmiany obecnie zachodzące wynikają z ogólnych trendów - temperatur ekstremalnych szczególnie w okresie letnim, osuszania terenów (zmniejszenia ilości opadów), gwałtownych zmian pogodowych, występowaniem zdarzeń ekstremalnych.

6. **flora i fauna oraz różnorodność biologiczna** – wprowadzenie nowej zabudowy zmniejszy nieznacznie powierzchnię biologicznie czynną (w zasadzie teren zabudowany jest docelową zabudową, nastąpi jedynie jej uzupełnienie), co uniemożliwi docelowo lub czasowo użytkowanie pewnych obszarów faunie i ograniczy przestrzeń dla flory. Wszelkie utwardzenia i zabudowy stanowią też bariery, które będą musiały być uwzględnione przez przyrodę. Skala zmian antropogenicznych jest jednak ograniczona do niewielkich obszarów.

Dla terenów oznaczonych symbolem ZL, utrzymano funkcje – lasy.

Rozwój funkcji turystycznej nie wyklucza więc prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego i zachowania bioróżnorodności a wręcz przeciwnie, stan lokalnego środowiska przyrodniczego jest podstawą atrakcyjności obszarów objętych planem.

7. **Ekosystemy i krajobraz** – Zabudowa i pobyt ludzi na danych obszarach będą stanowiły oczywiste ograniczenie dla siedlisk i żerowania zwierząt – w stopniu jednak niewiele większym jak dotychczas. Nie pojawią się inne bariery przestrzenne dla migracji większych zwierząt niż te które są obecnie. Nastąpi przekształcenie krajobrazu: niezauważalne w skali terenu objętego miejscowym planem pomniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. W krajobrazie pojawią się nowe obiekty kubaturowe. Ich parametry zostały dobrane według zaistniałych na terenie już obiektów oraz obiektów w sąsiedztwie, efekt jednak związany jest z jakością wykonania tych obiektów i doбором materiałów na który niniejszy dokument ma wpływ ograniczony. W celu ochrony krajobrazu wprowadzone zostały oczywiste otwarcia widokowe, w celu ochrony ekspozycji obiektów istotnych kulturowo, na których wprowadzono ograniczenia w zagospodarowaniu i zabudowie.

4.2. Ocena zgodności ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym

W opracowaniu ekofizjograficznym stwierdzono, iż teren objęty planem ze względu na swoje położenie i uwarunkowania przyrodnicze jest terenem preferowanym do zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej.

W oparciu o uwarunkowania:

- w obszarze objętym planem nie występują obiekty i obszary objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody;
- w obszarze objętych planem nie występują udokumentowane formalnie stanowiska chronionych roślin i zwierząt;
- na obszarze objętych planem nie występują zasoby takie jak udokumentowane złoża geologiczne, GZWP;
- obszar ten nie obejmuje koncesja na poszukiwanie i rozpoznanie złóż lub ich wydobycie;
- analizowany teren należy do czwartorzędowego głównego użytkowego poziomu wodonośnego połączonego z trzeciorzędowym,
 - głębokość występowania czwartorzędowych (przypowierzchniowych) warstw wodonośnych: od 0 do 45 m p.p.t.
 - głębokość występowania czwartorzędowo–neogeńsko–paleogeńskich warstw wodonośnych: od 30 do 120 m p.p.t.
- wykorzystanie zasobów wód podziemnych: 4,1 %, pobór - 2874,74 tys. m³/rok (czyli 7876 m³/d), zasoby szacuje się na poziomie 191849 m³/d,
- teren położony w Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd nr GW600040 - stan ilościowy i chemiczny wód - dobry,
- przepuszczalność gruntów w obszarze opracowania w większości jest średnia, w niewielkim zakresie występują grunty antropogeniczne (w rejonie lokalizacji pałacu) o zróżnicowanej przepuszczalności. W rejonie ciek (Dopływ do jez. Rogi) grunty o łatwej przepuszczalności.
- średnia odporność na zanieczyszczenia głównego poziomu wodonośnego, w części zaś niska odporność, ale na gruntach o ograniczonej dostępności (tereny leśne),
- obszar nie jest narażony na powódzie i ruchy masowe ziemi;

- obszar objęty planem położony jest w zlewni rzeki "Dopływu z jez. Rogi" - Kanału Postonii – Warty – Odry;
- w obszarze objętym opracowaniem występuje ciek "dopływ z jez. Rogi" (zwyczajowo/dawniej rz. Trzepielinka) oraz zbiornik wodny - jez. Rogi (zwyczajowo/dawniej jez. Zofiówka) - o powierzchni 3,9799 ha (dz. nr 200 w obrębie Rogi) - w Jednolitej Części Wód Powierzchniowych nr RW600017189632 - wody wykazują dobry stan ekologiczny i chemiczny, nie są monitorowane,
- poziom wód gruntowych na terenie objętym opracowaniem schodzi od 3 m pod poziomem terenu do poziomu terenu miejscami (w miejscach występowania wód powierzchniowych, terenów podmokłych i zagłębień terenu - głównie na terenach leśnych)
- obszar mało zróżnicowany pod względem wysokościowym - deniwelacje są niewielkie rzędu 4,5 m, spadki są również niewielkie - największe pomiędzy poziomem pałacu (gruntami nasypowymi) a poziomem brzegu jeziora.
- nie występują na obszarze planu grunty rolne klas I-III, występują grunty leśne;
- grunty przydatne do celów budowlanych, przydatność maleje w miarę zbliżania do miejsc występowania wyżej wód gruntowych,
- teren w całości przekształcony został przez człowieka, jednak jak dotąd nie został jeszcze w pełni zagospodarowany i zabudowany;
- w obszarze objętym planem, występują licznie obszary i obiekty podlegające ochronie konserwatorskiej: wpisane do rejestru zabytków lub ujęte w ewidencji zabytków, nie występują natomiast stanowiska archeologiczne;
- klimat łagodny sprzyja rozwojowi funkcji mieszkaniowych i usługowych.

W miejscowym planie dostosowano ustalenia do ww. uwarunkowań w szczególności poprzez:

- ustalenie proporcji pomiędzy terenami utwardzonymi a biologicznie czynnymi – w zależności od uwarunkowań terenu;
- regulacja gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi w kierunku zatrzymania tych wód na terenie, w celu zapobiegania procesom wysuszenia gleb;
- zachowanie w znacznej mierze terenów biologicznie czynnych,
- poprzez uwzględnienie faktu objęcia ochroną konserwatorską części obszaru lasu - będzie służyć zarówno bioróżnorodności, florze, faunie jak i ochronie zabytków, ochronie gleb, wód powierzchniowych i podziemnych, łagodzeniu klimatu, jak i ochronie krajobrazu,
- regulacje gospodarowania terenów wpisanych do rejestru zabytków oraz terenów na których występują obiekty wpisane do rejestru zabytków, w celu ochrony tych obszarów i obiektów - dotyczy pałacu, parku przypałacowego, zespołu pofolwarcznego, "cmantarza rodowego",
- ustalenie lokalizacji infrastruktury technicznej (obsługi obiektów użytkowych - zaopatrzenia w energię, wodę, odprowadzenie ścieków, ogrzewania, gromadzenia odpadów),
- ustalenie obsługi infrastrukturą drogową,
- ustalenia wysokości i intensywności zabudowy, oraz parametrów zabudowy i geometrii dachów, w celu między innymi ochrony krajobrazu.

Ustalenia zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozostają generalnie w zgodności z uwarunkowaniami wynikającymi z opracowania ekofizjograficznego podstawowego.

4.3. Ocena zgodności z przepisami szczególnymi i przepisami prawa miejscowego w zakresie ochrony środowiska

Teren objęty planem w całości znajduje się poza granicami wszelkich form ochrony przyrodniczej.

Obszar objęty planem znajduje się:

- w odległości około 17 km od najbliższego położonego Parku Narodowego - "Ujście Warty",
- w odległości 4,5 km od najbliższego położonego rezerwatu - "Janie im. Włodzimierza Korskiego",
- w odległości 6 km od najbliższego położonego Obszaru Natura 2000 - SOO i OSO jednocześnie - "Ujście Warty",
- w odległości 16 km od najbliższego położonego Parku Krajobrazowego - "Ujście Warty",
- w odległości 500 m od najbliższego położonego Obszaru Chronionego Krajobrazu - "Pojezierze Lubniewicko-Sulęcińskie" ustanowionego - uchwałą nr VI/99/19 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Pojezierze Lubniewicko-Sulęcińskie” (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego 23 maja 2019 r. poz. 1516)
- w odległości 6 km od najbliższego położonego Zespołu Przyrodniczego - "Uroczysko-Lubniewsko",
- w odległości 600 m od najbliższego położonego użytku ekologicznego - "Olszowe Bagno (dz. 5596/3 obręb Rogi)
- i w odległości około 1,2 km od najbliższego pomnika przyrody (na dz. 5598 w obrębie Rogi).

Kolizja i konflikt występuje w zestawieniu z lasem gospodarczym. Park wymaga zachowania drzewostanu i jego pielęgnacji, natomiast gospodarka leśna polega na zastępowaniu drzewostanu, który osiągnął czas rębny nowym nasadzeniem. Z uwagi, że plan dotyczy obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków, pierwszeństwo należy się funkcji służącej zachowaniu i użytkowaniu substancji stanowiącej dziedzictwo tego miejsca, co sprowadza się do ograniczenia gospodarki leśnej lub jej wykluczenia z niektórych terenów.

W obszarze planu nie przewiduje się realizacji przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Możliwe będą przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, np. przywrócenie na terenach usługowych funkcji turystycznych. Intensywność tego oddziaływania obecnie trudno przewidzieć, niemniej dotychczasowe podobne użytkowanie nie stanowiło znaczącego degradującego oddziaływania dla środowiska.

Na etapie planu nie stwierdzono zagrożenia ze strony przewidzianych w planie inwestycji, oddziaływania na obszary chronione przyrodniczo.

4.4. Ocena ochrony zasobów i walorów środowiska kulturowego

Ochrona zasobów i walorów środowiska kulturowego na zasadach ustalonych w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jest wystarczająca i uwzględniona w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

4.5. Ocena skuteczności ochrony bioróżnorodności

Różnorodność biologiczna - to zróżnicowanie organizmów rozpatrywane na wszystkich poziomach organizacji przyrody, od odmian genetycznych w obrębie gatunku, poprzez rodzaje, rodziny i jeszcze większe jednostki systematyczne, a także różnorodność ekosystemów, zarówno zespołów organizmów żyjących w określonych siedliskach, jak i samych warunków fizycznych, w których żyją.

Analizowany obszar nie stanowi szczególnej bioróżnorodności - jest terenem przekształconym przez człowieka w mniejszym lub większym stopniu. Charakteryzuje się jednak dużym zróżnicowaniem z uwagi na poziomem wód gruntowych i użytkowanie terenu. Środowisko naturalne było ubożone i wzbogacane, przekształcane i modelowane. Nasadzenia drzew i krzewów wokół pałacu, w powiązaniu z regulacjami wodnymi wpłynęły w dużej mierze na zmiany w bioróżnorodności tego terenu. W okresie powojennym kiedy rozpoczęto prowadzenie na tych obszarach gospodarkę leśną doszło do zubożenia tej bioróżnorodności - wycinki i zastąpienia części drzewostanu monokulturami. Samo zróżnicowanie środowisk (wodne, leśne, łąkowe, kulturowe, towarzyszące bagienne) wpływa na to, że teren można zakwalifikować jako różnorodny biologicznie.

5. OCENA PROPONOWANYCH W PROJEKCIE PLANU WARUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW WYNIKAJĄCYCH Z POTRZEB OCHRONY ŚRODOWISKA

Związki przyrodnicze analizowanego obszaru z szerszym otoczeniem są i będą zachowane. Sfera przyrodnicza przenika się z użytkowaną przez człowieka, na terenie ponadto znajduje się rzeka - Dopływ z jez. Rogi (Trzepielinka) która sama w sobie stanowi lokalny korytarz przyrodniczy.

Wokół obszaru objętego opracowaniem znajdują się tereny leśne lub zagrodowe o niskiej intensywności i rolnicze.

Nie ma więc zagrożenia izolacji lub defragmentacji środowiska przyrodniczego.

6. OCENA ZAGROŻEŃ DLA ŚRODOWISKA, W TYM WPŁYWU NA ZDROWIE LUDZI, MOGĄCYCH POWSTAĆ NA TERENIE OBJĘTYM USTALENIAMI PLANU I W ZASIĘGU JEGO ODDZIAŁYWANIA, W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU

Okres i stopień przewidywanego oddziaływania planowanych funkcji na środowisko naturalne, w tym środowisko przyrodnicze przewidywane pokazuje tabela nr 2. Ocena podejmowana z uwzględnieniem stopnia odporności środowiska.

Zagrożenia dla środowiska mogą wynikać:

- 1) postępujących tendencji w środowisku - susze
- 2) ze zdarzeń incydentalnych lub nieprawidłowości użytkowania środowiska przez człowieka:
 - a) z błędnie dobranej, ze źle zaplanowanej lub wykonanej infrastruktury,
 - b) wadliwych materiałów, z których zostanie wykonana infrastruktura,
 - c) sytuacji nieprzewidzianych np. anomalii pogodowych w tym - niezabezpieczonych należycie odpadów, które podczas silnej wichury mogłyby trafić do środowiska,
 - d) sytuacji nieprzewidzianych awarii:
 - rozszczelnienia sieci kanalizacji lub sieci wodociągowej.
 - przedostaniem się ze zbiorników pojazdów mechanicznych substancji ropopochodnych w sytuacji awaryjnej lub z powodu złego stanu technicznego pojazdu,
 - e) świadomego działania człowieka, (wynikającego głównie z próby uniknięcia kosztów korzystania ze środowiska), jak np.:
 - palenie niedozwalanym paliwem w piecach grzewczych,
 - mycie pojazdów na własnych posesjach,
 - prowadzenie remontów pojazdów mechanicznych w obrębie działek mieszkaniowych (w tym wymiana oleju).

Ponadto można stwierdzić, że zaplanowane zmiany (zabudowa) stanowią zmiany trwałe, ale z uwagi na siłę ekspansji środowiska naturalnego, raczej nie są zmianami nieodwracalnymi. Jeśli natomiast chodzi o zasięg nie przewiduje się oddziaływania większego niż lokalne.

Do oddziaływania skumulowanego zaliczyć można w danym przypadku:

- 1) oddziaływanie na powietrze – zanieczyszczenie obszarowe, związanym z ogrzewaniem pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w okresie jesienno-zimowym, zimowym i wczesno-wiosennym.
- 2) oddziaływanie na glebę i powierzchnię ziemi:
 - utwardzenia - zabudowa i związane z nią przekształcenia,
 - zmiana ukształtowania części terenu związana z ukształtowaniem dojazdów, parkingów, wyrównywaniem terenu pod zabudową,
- 3) oddziaływanie na wody podziemne oraz wody gruntowe i powierzchniowe -
 - odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych na teren - z jednej strony opóźniać będzie proces osuszania gruntu z drugiej strony jest zagrożeniem przesiąknięcia niepożądanych substancji do wód gruntowych i podziemnych,
- 4) zagospodarowanie terenu spowoduje ponadto:
 - zwiększenie poboru wody,
 - zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków,

Tabela 2. Ocena wpływu przyjęcia dokumentu na poszczególne komponenty środowiska.

Charakterystyka przedsięwzięcia	Wody powierzchniowe		Wody podziemne		Gleby i pow. ziemi		Powietrze i klimat		Krajobraz		Flora, fauna i różnorodność biologiczna		Ludzie		Zasoby naturalne		Dobra materialne		Zabytki		Obszary chronione	
	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień	okres	stopień
Budowa i rozbudowa urządzeń oraz sieci i instalacji kanalizacji sanitarnej, dopuszczenie szczelnych zbiorników na ścieki	2	-1	2	-1	1	-1	1	-1	0	0	1	-1	2	0/-1	2	-1	2	+1	2	+1	1	-1
budowa i rozbudowa urządzeń sieci i instalacji wodociągowej	2	-1	2	-1	1	-1	0	0	0	0	1	-1	2	0/+1	2	-1	2	+1	2	+1	1	-1
Budowa instalacji z OZE: fotowoltaika	0	0	0	0	1	-1	1	+1	2	-1	1	-1	2	+1	2	+1	2	+1	2	+1/-1	0	0
Budowa instalacji z OZE: pompa ciepła	1	-1	1	-1	1	-1	1	+1	0	0	1	-1	2	+1	2	-1	2	+1	2	+1	0	0
Rozbudowa i budowa urządzeń sieci i instalacji elektroenergetycznych ŚN i NN podziemnych	0	0	0	0	1/2	-1	2	-1	2/1	0/-1	1	-1	2	-1/0	0	0	2	+1	2	+1	1/2	-1
Zagospodarowanie - teren U	2	-1	2	-1	2	-1	1	-1	2	-1/+1	2	-1/+1	1	-1	2	-1	2	+2	2	+2	2	-1
Zagospodarowanie - teren UM	0	0	0	0	2	-1	1	-1	2	+1	2	-1	1	-1	2	-1	2	+1	2	+2	2	-1
Zagospodarowanie - teren RM	0	0	0	0	2	-1	1	-1	2	-1/+1	2	-1/+1	1	-1	2	-1	2	+1	2	+1	2	-1
Tereny 1ZL i 3ZL	2	+1	2	+1	0	0	2	+1	2	+1	2	+1	2	+1	2	+1	2	+1	0	0	2	+1
Tereny R	2	0	2	0	0	0	2	0	2	+1/-1	2	+1	2	+1	0	0	0	0	0	0	2	+1
Teren 2ZL	2	+1	2	+1	0	0	2	+1	2	+2	2	+2	2	+1	2	+1	2	+2	2	+2	2	+2
OBSZAR:	2	-1	2	-1	2	-1	2	0	2	+1	2	+1	2	+1	2	-1	2	+2	2	+2	2	+1

OKRES ODDZIAŁYWANIA:

0 - nie przewiduje się oddziaływania lub zmiany oddziaływania (dla istniejących przedsięwzięć)
 1 – oddziaływanie krótkotrwałe lub sezonowe,
 2 – długotrwałe lub trwałe

STOPIEŃ ODDZIAŁYWANIA:

0 - nie przewiduje się oddziaływania które wpływałoby na „+” lub „-” na środowisko
 1 – nieistotne lub mało istotne
 2 – istotne które mogą w sposób znaczący i gwałtowny (w ciągu 10 lat od realizacji) spowodować zmiany w środowisku

(+) dodatnie oddziaływanie, przedsięwzięcia które w perspektywie czasu będą przynosić korzyści,

(-) ujemne oddziaływanie, przedsięwzięcia które w perspektywie czasu będą przynosić straty dla środowiska, zmniejszać bioróżnorodność lub wpływać na zmniejszenie odporności poszczególnych komponentów.

- zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów komunalnych,
- wzmożony ruch komunikacyjny – emisję spalin, hałasu,
- zwiększenie ilości uwalnianych zanieczyszczeń do powietrza w wyniku spalania paliw w celu ogrzania pomieszczeń (ewentualnie wody w basenie).

Większość problemów związanych z kumulacją można ograniczyć poprzez odpowiednio dobraną infrastrukturę techniczną. Ustalone proporcje pomiędzy przestrzenią biologicznie czynną a zabudową, utwardzeniami powinny być skutecznym ograniczeniem oddziaływania.

Należy podkreślić, że prognoza nie uwzględnia sytuacji katastrofalnych lub powstałych z nienależytego zaprojektowania lub wykonania obiektów przewidzianych w planie.

7. OCENA POTENCJALNYCH SKUTKÓW TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Realizacja ustaleń planu nie będzie skutkowała transgranicznym oddziaływaniem na środowisko – najbliższa granica (z Niemcami) znajduje się w odległości ok. 35 km na zachód od terenu.

8. MOŻLIWE ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Rozwiązania alternatywne były rozważane na etapie tworzenia koncepcji. Rozwiązania planu budowane były na zasadzie eliminacji rozwiązań niekorzystnych i zmierzały do określenia rozwiązania najbardziej optymalnego, dlatego nie proponuje się ich w niniejszej prognozie.

Rozwiązanie było też w dużej mierze uwarunkowane stanem zastanym.

9. PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Środowisko badane jest systematycznie przez służby ochrony środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w zakresie stanu środowiska: czystości powietrza, wód itd. oraz Inspekcję Sanitarną. Dlatego nie proponuje się dodatkowego monitoringu, aby nie powielać zadań PPIS i WIOŚ.

Środowisko badane jest systematycznie przez służby ochrony środowiska -Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w zakresie stanu środowiska: czystości powietrza, gleb itp. oraz inspekcję sanitarną. Dlatego zaproponowany monitoring będzie wychodził poza granice ich właściwości i szczegółowości, aby nie powielać zadań.

Prowadzony przez Gminę monitoring zbiorników i przydomowych oczyszczalni wydaje się wystarczający, obejmuje wszystkich użytkowników takich urządzeń.

12. PROGNOZA SKUTKÓW WPŁYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO, WNIOSKI

Projekt miejscowego planu dotyczy terenów o szczególnych walorach kulturowych i krajobrazowych, o znaczącej roli zarówno dla gminy Lubniewice jak i ponadregionalnym z uwagi na dziedzictwo kulturowe. W ramach tego obszaru nastąpiła kolizja z sąsiedztwem obiektów wpisanych do rejestru zabytków - lasem na której prowadzona jest gospodarka leśna. Konsekwencją tego stała się ochrona w części też terenów leśnych w celu zachowania pozostałości założenia parkowego - wpisania założenia parkowego do rejestru zabytków. Projekt planu uwzględnia powyższe aspekty.

Ocenia się że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywoła:

- pozytywne skutki uchwalenia planu:
 - ograniczenie gospodarki leśnej w bliskim sąsiedztwie zabytków,
 - stworzenie przestrzeni dla rozwoju i utrzymania funkcji użytkowych w pałacu, co zwiększa szanse przywrócenia go do stanu dawnej świetności i zachowania dziedzictwa kulturowego danego miejsca,
 - ustalenie ograniczeń w zabudowie dla ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych,
 - ochrona krajobrazu poprzez ustalenie geometrii nowych obiektów i zasad rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy istniejących,
 - zapewnienie ochrony krajobrazu i środowiska, poprzez ustalenie wskaźników intensywności zabudowy, wskaźników biologicznie czynnych oraz obowiązków obsługi infrastrukturą techniczną; Czynniki te mają istotny wpływ na kształtowanie krajobrazu, warunków klimatycznych, hydrologicznych i biologicznych;
 - zapewnienie bezpieczeństwa sanitarnego użytkowników poprzez ustalenie obowiązku obsługi obiektów w oparciu o najbardziej stosowną dla danego miejsca infrastrukturę techniczną, w tym nowoczesną wykorzystującą OZE (odnawialne źródła energii),
- negatywne skutki uchwalenia planu:
 - zwiększenie powierzchni utwardzeń, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w wyniku budowy i rozbudowy obiektów
 - wykorzystanie w większym stopniu z zasobów przyrodniczych w szczególności z wody, która będzie niezbędna dla obsługi turystów w tym funkcjonowania basenu,
 - zwiększeniem zapotrzebowania na media: energię, wodę;
 - zwiększeniem ilości wytworzonych na terenie odpadów i ścieków;
 - przejściowe wystąpienie uciążliwości związane z emisją hałasu i pyłów w związku z dostawą i pracą sprzętu budowlanego w okresie budowy, a tym samym zwiększeniem emisji do powietrza;
 - pomniejszenie przestrzeni użytkowanej przez zwierzęta w przypadku dalszych wydzieleni;
 - doprowadzi do przekształceń powierzchni ziemi (pod drogami, budynkami), choć nie przewiduje się makroniwelacji.

WNIOSKI do planu: nie zachodzi potrzeba zmiany ustaleń projektu planu.

13. STRESZCZENIE PROGNOZY W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Niniejsze opracowanie zostało sporządzone dla potrzeb „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla założenia pałacowego w miejscowości Rogi.

Teren będący przedmiotem opracowania o powierzchni około 33,69 ha położony jest w miejscowości Rogi, w północno-zachodniej części gminy Lubniewice, w rejonie opisanym współrzędną szerokości geograficznej północnej: N.52°34'13" i długości geograficznej wschodniej E.15°10'36". Rozciągłość terenu w kierunku E-W (wschód-zachód) wynosi około 989 563 m w kierunku N-S (północ-południe) 987 m.

Przedwojenna, niemiecka miejscowość Rogi (nazwa niem. Sophienwalde) od 1820 r. do roku 1945 r. należała do rodziny von Waldow-Reitzenstein. Nazwa niemiecka wywodzi się od trzeciego imienia żony Adolfa Friedricha III von Waldow – założyciela nowszej, lubniewickiej linii rodu von Waldow – Elżbiety Doroty Zofii z d. von Bismarck. W 1906 roku majątek odziedziczył Adolf Friedrich August von Waldow, który rozpoczął budowę pałacu w latach 1906-1913 lub 1908-1910 (miejscowe podanie głosi, że budowla powstała specjalnie dla urodzonej w 1899 r. Elżbiety Pauli Angeliki – córki von Waldowów).

Adolf Friedrich August II właścicielem pałacu był jeszcze w końcu lat 20. XX wieku, a rezydencja wraz z majątkiem w rękach rodziny von Waldow przetrwały do roku 1945. W 1946 roku w pałacu organizowane były kursy dla drwali leśnych, w latach 1947-1952 pałac pełnił funkcję ośrodka wczasowego. W latach 1952-1976 należał do Technikum Leśnego, następnie mieściło się tutaj prewentorium oraz dom pomocy społecznej dla dzieci upośledzonych. Od 1976 roku pałac w Rogach pełnił funkcję ośrodka szkoleniowo-wypoczynkowego Urzędu Wojewódzkiego i następnie Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie Wlkp. Po generalnym remoncie w latach 1978-1979, prowadzono tutaj szkolenia dla pracowników administracji rządowej i samorządowej. Pałac w Rogach wpisany jest do rejestru zabytków województwa lubuskiego pod numerem rejestru KOK-I-254/79 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gorzowie Wlkp. z dnia 27.04.1979 r. Następnie użyczony Państwowej, Wyższej Szkole Zawodowej w Gorzowie Wlkp. Od 2012 r. stanowi własność prywatną.

Prócz licznych posiadłości, w rękach tego rodu znajdował się założony w 1773 roku folwark Rogi. Zespół folwarczny był związany od 1820 roku z rodziną von Waldow-Reitzenstein, w której posiadaniu pozostawał do początku 1945 roku. Po II wojnie światowej założenie zostało znacjonalizowane. Zabudowania folwarczne służyły celom mieszkalnym i gospodarczym administracji Lasów Państwowych. Zespół wpisany został do rejestru zabytków województwa lubuskiego pod numerem rejestru L-797/A dnia 15.06.2018 r.

Dnia 13.09.2018 r. do rejestru zabytków województwa lubuskiego pod numerem rejestru L-806/A został wpisany Park pałacowy o powierzchni: ok. 12,2 ha położony w miejscowości Rogi. W obrębie parku wyróżniono ponad 30 gatunków roślin. Do najstarszych nasadzeń należą dąb, buk, lipa i grab, które liczą w przybliżeniu od 130 do 140 lat, natomiast gatunki iglaste i klony od 100 do 120 lat, nieco młodsze są natomiast brzozy, olsza i osika, których wiek ocenić można na około 100 lat. Do całego założenia pałacowo – parkowego biegnie aleja dębowa.

W obszarze objętym planem występuje też „cmentarz rodowy” ujęty w Gminnej ewidencji zabytków. Jego powstanie szacowane jest na pocz. XX w. Brak mogił, nagrobków czy śladów pochówku. Najprawdopodobniej jest on pomnikiem ufundowanym w latach 20 tych XX w. ku czci poległych na frontach I wojny światowej.

Najniżej w obszarze planu położone są tereny przy jez. Rogi oraz rzece „Dopływ z jez. Rogi” w części zachodniej i zachodnio-północnej terenu (32,8 m n.p.m.), najwyżej teren wznosi się w części przypałacowej (37,1 m n.p.m.). Deniwelacje są niewielkie rzędu 4,5 m, spadki są również niewielkie - największe pomiędzy poziomem pałacu a poziomem brzegu jeziora.

Według podziału Polski na jednostki fizyczno-geograficzne [J. Kondracki, 2002] (rys. 2) teren znajduje się na sandrach ostatniego zlodowacenia na granicy Pojezierza Łagowskiego (315.42) - obszaru Pojezierza Lubuskiego (315.4) oraz Doliny Dolnej Warty (315.331) w Kotlinie Gorzowskiej (315.33),

Na terenie Gminy Lubniewice nie występują obszary chronione przyrodniczo w tym Obszary Natura 2000.

Na terenie objętym planem nie występują chronione gatunki fauny i flory.

Tren objęty opracowaniem występuje w jednostce hydrogeologicznej o potencjalnej wydajności studni 50-70 m³/h (w enklawie - otoczony większym obszarem o wydajności mniejszej niż 30 m³/h). Zasoby dyspozycyjne jednostki są mniejsze niż 100 m³/24h.km². Piętra wodonośne są połączone czwartorzędowe i trzeciorzędowe. Ich jakość została oceniona jako średnia, wymagająca uzdatniania z uwagi na przekroczenie normy dla wody pitnej w zakresie ilości Manganu.

Średnia odporność na zanieczyszczenia głównego poziomu wodonośnego, w części zaś niska odporność - na gruntach o ograniczonej dostępności (tereny leśne). Nie stwierdzono ognisk zanieczyszczeń wód. Główne poziomy wodonośne występują na rzędnej 30-35 n.p.m. spływ wód w kierunku północnym z nieznacznym odchyleniem na zachód. Poziom wód gruntowych na terenie objętym opracowaniem schodzi od 3 m pod poziomem terenu do poziomu terenu miejscami (w miejscach występowania wód powierzchniowych, terenów podmokłych i zagłębień terenu - głównie na terenach leśnych). Przepuszczalność gruntów w większości jest średnia, w niewielkim zakresie występują grunty antropogeniczne (w rejonie lokalizacji pałacu) o zróżnicowanej przepuszczalności. W rejonie ciek (Dopływ do jez. Rogi) grunty o łatwej przepuszczalności.

W obszarze opracowania występują gleby rdzawe i brunatne. Podłożem dla tych gleb są osady piaszczyste o zmiennej miąższości: piaski, żwiry i mułki rzeczne zlodowacenia północnopolskiego.

Na tym podłożu rozwinęły się gleby słabsze dające podstawę nieco uboższym biologicznie ekosystemom - niskich klas bonitacyjnych: RV i nieużytki.

Istotnym uwarunkowaniem dla obszaru objętego planem jest przesuszenie gleb. Często występujące susze atmosferyczne prowadzą do stepowienia terenu. Prognozowana wilgotność gruntu jest mniejsza niż 0,15 l/m³ gleby. W danym rejonie 0,13 l/m³ gleby.

W obszarze opracowania największą część zajmują lasy ok. 69 % powierzchni terenu. Następnie grunty przekształcone - około 13% (Bz, B, Ba, Bi i dr) i wody (około 12%). Grunty rolne stanowią około 6 % powierzchni terenu objętego opracowaniem w części są zabudowane.

W obszarze objętym opracowaniem nie występują zasoby wód podziemnych (ani udokumentowane, ani perspektywiczne) - zbiorniki podziemne wód – GZWP. Nie zaobserwowano ruchów masowych na tym terenie lub oznak dużych erozji.

Obszar objęty planem nie jest położony na obszarze i terenie górniczym. Nie udokumentowano też występowania ważnych dla gospodarki złóż. Obszar ten nie obejmuje koncesje na poszukiwanie i rozpoznanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego.

Teren objęty planem, z punktu widzenia stałego przebywania człowieka, należy do obszarów o korzystnych warunkach topoklimatycznych, m.in. położony poza zasięgiem wilgotnego powietrza, dobrze przewietrzany, z dobrymi warunkami nasłonecznienia.

W otoczeniu analizowanego terenu większość fitocenoz stanowią wtórne antropogeniczne zbiorowiska zastępcze, kształtowane jednak w sposób zamierzony i z duży rozmachem świadczącym o zamożności właścicieli.

Mimo też dość prostej morfologicznie struktury na terenie występują dość zróżnicowane siedliska oprócz leśnych, kulturowych też wodne - obszar planu obejmuje zbiornik - jez. Rogi (dawniej Zofiówka) oraz rzekę "Dopływ z jez. Rogi" (dawniej Trzepielinkę), które stanowią lokalny korytarz przyrodniczy. Obecność wód powierzchniowych oraz miejscowo wysoki stan wód gruntowych (w sąsiedztwie torfy), stanowi dogodny warunki dla rozwoju płazów.

Zabudowa mieszkalna i usługowa powoduje zmniejszenie przydatności części tego obszaru dla pełnienia funkcji przyrodniczej, też przemieszczania się zwierząt, w szerszym jednak kontekście patrząc z otoczeniem planu, zagospodarowanie nie będzie jakiejś istotnej bariery, nie powodowało i nie będzie powodowało defragmentacji przestrzeni przyrodniczej.

W Ekofizjografii obszar objęty planem, ze względu na swoje położenie (w obszarze zabudowy miejscowości) i uwarunkowania przyrodnicze, został oceniony jako przydatny dla rozwoju funkcji zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej.

Na terenie objętym planem stwierdzono dobry stan środowiska przyrodniczego, teren nie jest narażony na szczególne emisje i presje antropogeniczne, które w istotny sposób ograniczałyby zagospodarowanie, zagrażały życiu i zdrowiu.

Ocenia się że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywoła:

- pozytywne skutki uchwalenia planu:

- stworzenie przestrzeni dla rozwoju i utrzymania funkcji użytkowych w pałacu, co zwiększa szanse przywrócenia go do stanu dawnej świetności i zachowania dziedzictwa kulturowego danego miejsca,
- ustalenie ograniczeń w zabudowie dla ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych,
- ochrona krajobrazu poprzez ustalenie geometrii nowych obiektów i zasad rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy istniejących,
- zapewnienie ochrony krajobrazu i środowiska, poprzez ustalenie wskaźników intensywności zabudowy, wskaźników biologicznie czynnych oraz obowiązków obsługi infrastrukturą techniczną; Czynniki te mają istotny wpływ na kształtowanie krajobrazu, warunków klimatycznych, hydrologicznych i biologicznych;
- zapewnienie bezpieczeństwa sanitarnego użytkowników poprzez ustalenie obowiązku obsługi obiektów w oparciu o najbardziej stosowną dla danego miejsca infrastrukturę techniczną, w tym nowoczesną wykorzystującą OZE (odnawialne źródła energii),
- negatywne skutki uchwalenia planu:
 - zwiększenie powierzchni utwardzeń, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w wyniku budowy i rozbudowy obiektów
 - wykorzystanie w większym stopniu z zasobów przyrodniczych w szczególności z wody, która będzie niezbędna dla obsługi turystów w tym funkcjonowania basenu,
 - zwiększeniem zapotrzebowania na media: energię, wodę;
 - zwiększeniem ilości wytworzonych na terenie odpadów i ścieków;
 - przejściowe wystąpienie uciążliwości związane z emisją hałasu i pyłów w związku z dostawą i pracą sprzętu budowlanego w okresie budowy, a tym samym zwiększeniem emisji do powietrza;
 - doprowadzi do przekształceń powierzchni ziemi (pod drogami, budynkami), choć nie przewiduje się makroniwelacji.

Realizacja planu nie powinna wpłynąć na pogorszenie stanu zasobów środowiska gminy Lubniewice, w szczególności:

- wód powierzchniowych,
- powietrza,
- krajobrazu,
- dorobku kulturowego,
- przyrody – nie stwierdzono stanowisk roślin i zwierząt chronionych, pomniejszona zostanie jednak ich przestrzeń życiowa i niewątpliwie przekształcona szata roślinna,
- gruntów wysokich klas bonitacyjnych I-III – nie występują na terenie.

Realizacja miejscowego planu ponadto spowoduje pomniejszenie powierzchni biologicznie czynnej oraz może na etapie budowy na terenie powodować uciążliwości w postaci emisji do środowiska lokalnego hałasu i pyłu (szczególnie w okresie suszy latem) związane z pracami maszyn budowlanych.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla lasów wiązać się będzie z zaprzestaniem gospodarki leśnej na fragmencie wpisanym do rejestru zabytków.

W nie przewiduje się negatywnego oddziaływania inwestycji wynikających (dopuszczonych) ustaleniami planu na ochronę przyrody w tym Obszary Natury 2000.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że będąc wykonawcą **Prognozy oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla założenia pałacowego w miejscowości Rogi**, spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Maria Ziemięcka